

Jurnalul Oficial

al Uniunii Europene

C 398

Ediția în limba română

Comunicări și informări

Anul 55

22 decembrie 2012

<u>Număr de referință</u>	Cuprins	Pagina
	I <i>Rezoluții, recomandări și avize</i>	
	RECOMANDĂRI	
	Consiliu	
2012/C 398/01	Recomandarea Consiliului din 20 decembrie 2012 privind validarea învățării non-formale și informale	1
	II <i>Comunicări</i>	
	COMUNICĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE UNIUNII EUROPENE	
	Comisia Europeană	
2012/C 398/02	Comunicarea Comisiei de modificare a anexei la Comunicarea Comisiei către statele membre privind aplicarea articolelor 107 și 108 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene în cazul asigurării creditelor la export pe termen scurt ⁽¹⁾	6

RO

Preț:
3 EUR⁽¹⁾ Text cu relevanță pentru SEE

(continuare în pagina următoare)

IV Informări

INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE UNIUNII EUROPENE

Consiliu

2012/C 398/03	Aviz în atenția persoanelor și entităților cărora li se aplică măsurile restrictive prevăzute în Decizia 2010/413/PESC a Consiliului, astfel cum a fost modificată prin Decizia 2012/829/PESC a Consiliului, și în Regulamentul (UE) nr. 267/2012 al Consiliului, astfel cum este pus în aplicare prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1264/2012 al Consiliului privind măsuri restrictive împotriva Iranului ...	8
---------------	---	---

Comisia Europeană

2012/C 398/04	Rata de schimb a monedei euro	9
2012/C 398/05	Decizia Comisiei din 12 iunie 2012 privind ajutorul de stat SA.21918 (C 17/07) (ex NN 17/07) pus în aplicare de Franța – Tarife reglementate pentru energia electrică în Franța [notificată cu numărul C(2012) 2559] ⁽¹⁾	10

V Anunțuri

PROCEDURI ADMINISTRATIVE

Comisia Europeană

2012/C 398/06	Cerere de propuneri EAC/S01/13 – Programul „Tineretul în acțiune” 2007-2013	31
---------------	---	----

PROCEDURI REFERITOARE LA PUNEREA ÎN APLICARE A POLITICII ÎN DOMENIUL CONCURENȚEI

Comisia Europeană

2012/C 398/07	Notificare prealabilă a unei concentrări (Cazul COMP/M.6788 – Goldman Sachs/TPG/Barclays/Kew Green) – Caz care poate face obiectul procedurii simplificate ⁽¹⁾	35
2012/C 398/08	Notificare prealabilă a unei concentrări (Cazul COMP/M.6777 – Yazaki Europe/S-Y Systems Technologies Europe) – Caz care poate face obiectul procedurii simplificate ⁽¹⁾	36

⁽¹⁾ Text cu relevanță pentru SEE

I

(Rezoluții, recomandări și avize)

RECOMANDĂRI

CONSILIU

RECOMANDAREA CONSILIULUI

din 20 decembrie 2012

privind validarea învățării non-formale și informale

(2012/C 398/01)

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
în special articolele 165 și 166,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

întrucât:

- (1) Validarea rezultatelor învățării, și anume cunoștințele, abilitățile și competențele dobândite prin învățarea non-formală și informală, poate juca un rol important în îmbunătățirea capacității de inserție profesională și a mobilității, precum și în creșterea motivației pentru învățarea pe tot parcursul vieții, în special în cazul persoanelor dezavantajate socioeconomic sau slab calificate.
- (2) Într-un moment în care Uniunea Europeană se confruntă cu o criză economică gravă, care a provocat o creștere a șomajului, în special în rândul tinerilor și în contextul îmbătrânirii populației, validarea cunoștințelor, a abilităților și a competențelor relevante poate aduce o contribuție chiar și mai valoroasă la îmbunătățirea funcționării pieței muncii, la promovarea mobilității și la consolidarea competitivității și a creșterii economice.
- (3) Organizațiile patronale, angajatorii, sindicatele, camerele de comerț, de industrie și de meserii, entitățile naționale implicate în procesul de recunoaștere a calificărilor profesionale și în evaluarea și atestarea rezultatelor învățării, serviciile de ocupare a forței de muncă, organizațiile de tineri, animatorii pentru tineret, furnizorii de educație și formare, precum și organizațiile societății civile sunt toate

părți interesate esențiale având un important rol de jucat în facilitarea posibilităților de învățare non-formală și informală și a oricăror procese de validare ulterioare.

- (4) Strategia Europa 2020 pentru o creștere inteligentă, durabilă și favorabilă incluziunii pledează pentru dezvoltarea cunoștințelor, a abilităților și a competențelor necesare creșterii economice și ocupării forței de muncă. Inițiativele emblematice care însoțesc strategia, „Tineretul în mișcare” și „Agenda pentru noi competențe și locuri de muncă”, subliniază necesitatea unor parcursuri de învățare mai flexibile, care pot să amelioreze intrarea pe piața muncii și evoluția în cadrul acesteia, să faciliteze tranzițiile între etapele muncii și cele ale învățării și să promoveze validarea învățării non-formale și informale.
- (5) Concluziile Consiliului din 12 mai 2009 privind un cadru strategic pentru cooperarea europeană în domeniul educației și formării profesionale (ET 2020) ⁽¹⁾ arată că învățarea pe tot parcursul vieții ar trebui ar trebui să fie privită drept un principiu fundamental pentru întregul cadru, care este proiectat să acopere învățarea în toate contextele – fie formale, fie non-formale sau informale.
- (6) Strategia UE pentru tineret – investiție și mobilizare; o metodă deschisă de coordonare reinnoită pentru abordarea provocărilor și a oportunităților tineretului, publicată în 2009, arată că este necesar să se amelioreze recunoașterea competențelor pe care tinerii le dobândesc prin educația non-formală și sublinia necesitatea de a utiliza la maximum ansamblul de instrumente instituite la nivelul UE pentru validarea cunoștințelor, a abilităților și a competențelor în vederea recunoașterii calificărilor.

⁽¹⁾ JO C 119, 28.5.2009, p. 2.

Strategia a fost aprobată prin Rezoluția Consiliului din 27 noiembrie 2009 privind un cadru reinnoit pentru cooperarea europeană în domeniul tineretului (2010-2018) ⁽¹⁾.

- (7) În Comunicatul de la Bruges din decembrie 2010, miniștrii europeni pentru educație și formare profesională, partenerii sociali europeni și Comisia Europeană au declarat că este necesar ca, până în 2015, țările participante să înceapă să elaboreze proceduri naționale de recunoaștere și validare a învățării non-formale și informale, cu un sprijin adecvat din partea cadrelor naționale ale calificărilor.
- (8) Comunicatul conferinței miniștrilor europeni însărcinați cu învățământul superior, desfășurată la Leuven și Louvain-la-Neuve în 28 și 29 aprilie 2009, a subliniat faptul că politicile care se bucură de succes în domeniul învățării pe tot parcursul vieții ar trebui să includă principii și proceduri de bază pentru recunoașterea cunoștințelor anterioare pe baza rezultatelor învățării, în timp ce Concluziile Consiliului din 28 noiembrie 2011 privind modernizarea învățământului superior ⁽²⁾ au invitat statele membre să dezvolte căi clare de evoluție către învățământul superior plecând de la forme de învățământ profesional și de alte tipuri, precum și mecanisme de recunoaștere a cunoștințelor și a experienței anterioare, acumulate în afara educației și a formării formale.
- (9) Rezoluția Consiliului din 28 noiembrie 2011 privind un plan european reinnoit pentru învățarea în rândul adulților ⁽³⁾ a definit drept una dintre prioritățile sale pentru perioada 2012–2014 instituirea unor sisteme pe deplin funcționale de validare a învățării non-formale și informale și de promovare a utilizării lor de către adulții de toate vârstele și la toate nivelurile de calificare, precum și de către întreprinderi și alte organizații.
- (10) Rezoluția Consiliului din 19 decembrie 2002 privind promovarea unei cooperări europene consolidate în domeniul educației și formării profesionale ⁽⁴⁾ și Declarația de la Copenhaga din 30 noiembrie 2002 au cerut elaborarea unui set de principii comune privind validarea învățării non-formale și informale.
- (11) Concluziile Consiliului și ale reprezentanților guvernelor statelor membre, reuniți în cadrul Consiliului, din 18 mai 2004 au promovat principii europene comune pentru identificarea și validarea învățării non-formale și informale.
- (12) Începând cu 2004 a fost publicat cu regularitate un Inventar european al validării învățării non-formale și informale, care conține informații actualizate privind

practicile de validare actuale din țările europene, iar în 2009 au fost publicate Orientările europene privind validarea învățării non-formale și informale.

- (13) Decizia nr. 2241/2004/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 decembrie 2004 de instituire a unui cadru comunitar unic pentru transparența calificărilor și competențelor (Europass) ⁽⁵⁾ a instituit Europass, un portofoliu european care poate fi folosit de cetățeni pentru a ameliora comunicarea, înregistrarea și prezentarea competențelor și calificărilor lor în întreaga Europă.
- (14) Rezoluția Consiliului și a reprezentanților guvernelor statelor membre, reuniți în cadrul Consiliului, din 18 mai 2006 privind recunoașterea valorii învățării non-formale și informale în domeniul tineretului european ⁽⁶⁾ a invitat statele membre să faciliteze identificarea competențelor dobândite prin învățarea non-formală și informală în vederea recunoașterii acestora pe piața muncii.
- (15) Youthpass a fost creat ca un instrument al transparenței pentru participanții la proiectele finanțate de programul „Tineretul în acțiune” instituit prin Decizia nr. 1719/2006/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 noiembrie 2006 ⁽⁷⁾.
- (16) Recomandarea Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2008 privind stabilirea Cadrelui european al calificărilor pentru învățarea de-a lungul vieții ⁽⁸⁾ a invitat statele membre să coreleze sistemele calificărilor lor naționale cu Cadrul european al calificărilor și să promoveze validarea învățării non-formale și informale în conformitate cu principiile comune europene convenite în mai 2004.
- (17) Sistemul european de credite transferabile (ECTS) instituit în 1989 în cadrul programului Erasmus acordă credite pentru învățarea formală pe baza rezultatelor învățării și a volumului de muncă al studenților și facilitează, de asemenea, acordarea de credite de către instituțiile de învățământ superior pentru experiențele de învățare non-formală și informală pe baza rezultatelor învățării.
- (18) Recomandarea Parlamentului European și a Consiliului din 18 iunie 2009 privind stabilirea unui cadru european de referință pentru asigurarea calității în educație și formare profesională ⁽⁹⁾ a afirmat că acest cadru ar trebui să sprijine implementarea principiilor europene comune pentru identificarea și validarea învățării non-formale și informale îmbunătățind relația dintre educație, formare și obținerea unui loc de muncă și extinzând legăturile dintre învățarea formală, non-formală și informală.

⁽¹⁾ JO C 311, 19.12.2009, p. 1.

⁽²⁾ JO C 372, 20.12.2011, p. 36.

⁽³⁾ JO C 372, 20.12.2011, p. 1.

⁽⁴⁾ JO C 13, 18.1.2003, p. 2.

⁽⁵⁾ JO L 390, 31.12.2004, p. 6.

⁽⁶⁾ JO C 168, 20.7.2006, p. 1.

⁽⁷⁾ JO L 327, 24.11.2006, p. 30.

⁽⁸⁾ JO C 111, 6.5.2008, p. 1.

⁽⁹⁾ JO C 155, 8.7.2009, p. 1.

- (19) Recomandarea Parlamentului European și a Consiliului din 18 iunie 2009 ⁽¹⁾ a instituit un sistem european de credite pentru educație și formare profesională (ECVET), care să fie utilizat pentru transferul și acumularea rezultatelor învățării dobândite în contexte formale și, după caz, non-formale și informale.
- (20) Consultările sub forma unei anchete online, discuțiile cu organisme relevante de elaborare a politicilor, precum și diferite activități de învățare reciprocă în care au fost implicați partenerii sociali, indică existența unui larg consens în legătură cu faptul că este important să se confere vizibilitate cunoștințelor, abilităților și competențelor dobândite prin intermediul experiențelor de viață și profesionale, precum și un sprijin puternic în favoarea unei inițiative la nivelul Uniunii care să consolideze politica și practicile privind validarea din statele membre,
- (c) EVALUAREA rezultatelor învățării obținute de către o persoană prin învățarea non-formală și informală;
- (d) ATESTAREA efectelor evaluării rezultatelor învățării obținute de către o persoană prin învățarea non-formală și informală, sub forma unei calificări, sub formă de credite în vederea obținerii unei calificări sau sub altă formă considerată adecvată;
3. să aplice, după caz, următoarele principii în cadrul măsurilor de validare a învățării non-formale și informale, ținând cont de necesitățile și caracteristicile naționale, regionale și/sau locale, precum și sectoriale:
- (a) măsurile de validare sunt corelate cu cadrele naționale de calificări și sunt conforme Cadrului european de calificări;
- (b) informațiile și consilierea privind beneficiile validării și posibilitățile de validare, precum și cele privind procedurile relevante, sunt disponibile pentru persoane și organizații;
- (c) se preconizează că grupurile defavorizate, inclusiv persoanele aflate în șomaj și cele expuse riscului șomajului, sunt în mod special cele care vor beneficia de pe urma măsurilor de validare, întrucât validarea poate crește participarea acestora la învățarea pe tot parcursul vieții și accesul lor la piața forței de muncă;
- (d) persoanele aflate în șomaj sau expuse riscului șomajului au posibilitatea – în conformitate cu legislația și specificitățile naționale – de a fi supuse unui „audit al competențelor” având drept scop identificarea cunoștințelor, a abilităților și a competențelor acestora în cadrul unei perioade de timp rezonabile, în mod ideal în termen de șase luni de la identificarea unei necesități;
- (e) validarea învățării non-formale și informale este sprijinită printr-o orientare și o consiliere adecvate și este ușor accesibilă;
- (f) există măsuri transparente de asigurare a calității, conforme cadrelor existente de asigurare a calității, care stau la baza unor metodologii și instrumente fiabile, valide și credibile;
- (g) se prevede perfecționarea competențelor profesionale ale personalului implicat în procesul de validare din toate sectoarele relevante;
- (h) acolo unde este cazul, calificările sau calificările parțiale obținute prin intermediul validării experiențelor de învățare non-formală și informală respectă standarde stabilite, care sunt fie identice, fie echivalente cu standardele calificărilor obținute prin programe de educație formală;
- (i) utilizarea instrumentelor de transparență ale Uniunii, precum cadrul Europass și Youthpass, este promovată pentru a facilita documentarea rezultatelor învățării;

ADOPTĂ PREZENTA RECOMANDARE:

1. PENTRU A OFERI PERSOANELOR POSIBILITATEA DE A DEMONSTRA CEEA CE AU ÎNVĂȚAT ÎN AFARA EDUCAȚIEI ȘI FORMĂRII FORMALE – INCLUSIV A EXPERIENȚELOR DE MOBILITATE – ȘI DE A UTILIZA ACESTE LECȚII PENTRU CARIERA LOR ȘI PENTRU A CONTINUA SĂ ÎNVEȚE, CU RESPECTAREA PRINCIPIULUI SUBSIDIARITĂȚII, STATELE MEMBRE AR TREBUI:

1. să instituie cel târziu până în 2018 – în conformitate cu circumstanțele și specificitățile naționale și în modul pe care îl consideră adecvat – măsuri pentru validarea învățării formale și non-formale care să permită persoanelor:
- (a) să obțină validarea cunoștințelor, a abilităților și a competențelor care au fost dobândite prin învățare non-formală și informală, inclusiv prin utilizarea – acolo unde este cazul – a resurselor educaționale deschise;
- (b) să obțină o calificare integrală sau – acolo unde este cazul – o calificare parțială pe baza experiențelor de învățare non-formală și informală validate, fără a aduce atingere altor dispoziții aplicabile ale Uniunii, în special Directivei 2005/36/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 septembrie 2005 privind recunoașterea calificărilor profesionale ⁽²⁾.

Statele membre pot trata prioritar anumite domenii și/sau sectoare în cadrul măsurilor lor de validare în funcție de necesitățile cu care se confruntă.

2. să includă, după caz, următoarele elemente în cadrul măsurilor de validare a învățării non-formale și informale, permițând în același timp fiecărei persoane să beneficieze de oricare dintre acestea, fie separat, fie în combinație, în funcție de necesitățile sale:
- (a) IDENTIFICAREA rezultatelor învățării obținute de către o persoană prin învățarea non-formală și informală;
- (b) DOCUMENTAREA rezultatelor învățării obținute de către o persoană prin învățarea non-formală și informală;

⁽¹⁾ JO C 155, 8.7.2009, p. 11.

⁽²⁾ JO L 255, 30.9.2005, p. 22.

(j) există sinergii între măsurile de validare și sistemele de credite aplicabile în sistemele formale de educație și formare, precum ECTS și ECVET;

4. promovarea implicării, în elaborarea și punerea în aplicare a elementelor și a principiilor menționate la punctele 1-4, a tuturor părților interesate relevante, precum organizațiile patronale, sindicatele, camerele de comerț, de industrie și de meserii, entitățile naționale implicate în procesul de recunoaștere a calificărilor profesionale, serviciile de ocupare a forței de muncă, organizațiile de tineri, animatorii pentru tineret, furnizorii de educație și formare, precum și organizațiile societății civile.

Pentru a favoriza participarea la acest proces:

(a) angajatorii, organizațiile de tineri și organizațiile societății civile ar trebui să promoveze și să faciliteze identificarea și documentarea rezultatelor învățării realizate la locul de muncă sau în cadrul unor activități de voluntariat, utilizând instrumentele relevante, precum cele elaborate în cadrul Europass și Youthpass;

(b) furnizorii de educație și formare ar trebui să faciliteze accesul la sistemele formale de educație și de formare pe baza rezultatelor învățării realizate în contexte non-formale și informale și, acolo unde este cazul și este posibil, să acorde derogări și/sau credite pentru rezultatele relevante ale învățării realizate în astfel de contexte;

5. promovarea coordonării privind măsurile de validare între părțile interesate din sectorul educației, al formării, al ocupării forței de muncă și al tineretului, precum și între părțile interesate din alte domenii de politică relevante.

2. STATELE MEMBRE ȘI COMISIA AR TREBUI SĂ IA URMĂTOARELE MĂSURI:

(a) să monitorizeze aplicarea prezentei recomandări prin intermediul Grupului consultativ pentru Cadrul european al calificărilor instituit prin Recomandarea Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2008 privind stabilirea Cadrului european al calificărilor pentru învățarea de-a lungul vieții ⁽¹⁾ (EQF) și să implice, după caz, organizațiile pentru tineret relevante și reprezentanții sectorului voluntariatului în activitățile viitoare ale Grupului consultativ EQF;

(b) să comunice progresele înregistrate în urma adoptării prezentei recomandări în următoarele rapoarte comune ale Comisiei și ale Consiliului elaborate în temeiul cadrului strategic „ET2020” și în viitoarele rapoarte comune privind tineretul Uniunii Europene elaborate în

temeiul cadrului reinnoit de cooperare europeană în domeniul tineretului;

(c) să sprijine punerea în aplicare a prezentei recomandări prin utilizarea expertizei agențiilor Uniunii, în special a Cedefop, și prin prezentarea de informații în legătură cu situația în ceea ce privește validarea învățării non-formale și informale în raportul anual privind elaborarea cadrelor naționale ale calificărilor.

3. COMISIA AR TREBUI SĂ ADOPTÉ URMĂTOARELE MĂSURI:

(a) să sprijine statele membre și părțile interesate prin:

— facilitarea învățării reciproce și a schimburilor de experiență și bune practici eficiente;

— revizuirea cu regularitate a Orientărilor europene privind validarea învățării non-formale și informale, în deplină consultare cu statele membre;

— revizuirea cu regularitate a Inventarului european privind validarea învățării non-formale și informale, în cooperare cu statele membre;

(b) să examineze, până în 2018, posibilitatea continuării elaborării – în consultare cu statele membre, astfel cum se menționează în Decizia nr. 2241/2004/CE – instrumentelor din cadrul Europass care facilitează transparența în întreaga Uniune a rezultatelor validate ale învățării realizate în cadrul unor experiențe de învățare non-formală și informală;

(c) să garanteze că, în cooperare cu statele membre, Programul de învățare pe tot parcursul vieții și programul „Tineretul în acțiune”, precum și – fără a aduce atingere negocierilor privind următorul cadru financiar multianual – viitorul program european pentru educație, formare, tineret și sport și fondurile structurale europene sunt utilizate pentru a sprijini punerea în aplicare a prezentei recomandări;

(d) să examineze și să evalueze, în cooperare cu statele membre și după consultarea părților interesate, măsurile luate ca urmare a prezentei recomandări și să prezinte un raport Consiliului, până la 31 decembrie 2019, privind experiența acumulată și implicațiile pentru viitor, inclusiv, dacă este cazul, o posibilă analiză și revizuire a prezentei recomandări.

Adoptată la Bruxelles, 20 decembrie 2012.

Pentru Consiliu
Președintele
E. FLOURENTZOU

⁽¹⁾ JO C 111, 6.5.2008, p. 1.

ANEXĂ

DEFINIȚII

În sensul prezentei recomandări, se aplică următoarele definiții:

- (a) *Învățarea formală* înseamnă învățarea care se desfășoară într-un cadru organizat și structurat, dedicat în mod specific învățării, și în general conduce la acordarea unei calificări, de obicei sub forma unui certificat sau a unei diplome; aceasta include sistemele de educație generală, de formare profesională inițială și de învățământ superior;
- (b) *Învățarea non-formală* înseamnă învățarea realizată prin activități planificate (în ceea ce privește obiectivele învățării și timpul dedicat învățării), în cadrul cărora există o formă de susținere a procesului de învățare (de exemplu, relațiile student-profesor); aceasta poate include programe de însușire a unor competențe profesionale, de alfabetizare a adulților sau programele de educație de bază a persoanelor care au părăsit timpuriu școala; printre cazurile foarte des întâlnite de învățare non-formală se numără cursurile de formare la locul de muncă, prin care întreprinderile actualizează și perfecționează competențele angajaților lor (cum ar fi competențele TIC), învățarea on-line structurată (de exemplu, prin utilizarea resurselor educaționale deschise) și cursurile organizate de organizațiile societății civile pentru membrii lor, pentru grupul lor țintă sau pentru publicul general;
- (c) *Învățarea informală* înseamnă învățarea care rezultă din activitățile zilnice legate de muncă, viața de familie sau petrecerea timpului liber; aceasta nu este organizată sau structurată în ceea ce privește obiectivele, timpul sau sprijinul acordat procesului de învățare; învățarea informală poate fi involuntară din punctul de vedere al persoanei care învață; rezultatele învățării obținute prin învățare informală pot fi competențele dobândite prin experiențe de viață și profesionale; se pot cita ca exemple competențele de gestionare a proiectelor sau competențele TIC dobândite la locul de muncă; limbile străine învățate și competențele interculturale dobândite în cursul unei șederi în străinătate; competențele TIC dobândite în afara activității profesionale, competențele obținute prin activități de voluntariat, activități culturale sau sportive, activități de animație pentru tineret și activități desfășurate în propria familie (de exemplu, îngrijirea unui copil);
- (d) *Resursele educaționale deschise* (OER) înseamnă materiale digitizate oferite în mod gratuit și deschis educatorilor, cursanților și autodidacților pentru utilizare și reutilizare în scopul predării, al învățării și al cercetării, acestea includ conținutul învățării, instrumente software pentru elaborarea, utilizarea și distribuirea conținutului și implementarea resurselor de tipul licențelor deschise; OER se referă de asemenea la bunurile digitale acumulate care pot fi modificate și care oferă avantaje fără restricționarea posibilității ca și alții să se bucure de acestea;
- (e) Un *audit al competențelor* înseamnă un proces având drept scop identificarea și analiza cunoștințelor, ale competențelor și ale abilităților unei persoane, inclusiv ale aptitudinilor și ale motivațiilor acesteia, în vederea definirii unui proiect de carieră și/sau a planificării unei reorientări profesionale sau a unui proiect de formare; obiectivul unui audit al competențelor este de ajuta o persoană să își analizeze contextul profesional, să își autoevalueze poziția în mediul muncii și să își planifice o direcție profesională sau, în unele cazuri, să se pregătească pentru validarea rezultatelor învățării non-formale sau informale;
- (f) *Calificare* înseamnă un rezultat formal al unui proces de evaluare și de validare, care este obținut atunci când un organism competent stabilește că o persoană a obținut rezultate ca urmare a învățării la anumite standarde;
- (g) *Rezultatele învățării* înseamnă ceea ce o persoană care învață cunoaște, înțelege și este capabilă să realizeze la finalizarea unui proces de învățare, și sunt definite sub forma cunoștințelor, abilităților și a competențelor;
- (h) Un *cadru național al calificărilor* înseamnă un instrument pentru clasificarea calificărilor în conformitate cu un set de criterii care corespund unor niveluri specifice de învățare atinse, al cărui scop este integrarea și coordonarea subsistemelor naționale de calificări și îmbunătățirea transparenței, a accesului, a progresului și a calității calificărilor în raport cu piața muncii și societatea civilă;
- (i) *Validarea* înseamnă un proces de confirmare de către un organism autorizat a faptului că o persoană a obținut rezultate ale învățării, măsurate prin raportarea la un standard relevant și constă în patru etape distincte:
1. IDENTIFICAREA, prin dialog, a experiențelor specifice ale unei persoane;
 2. DOCUMENTAREA – pentru a face vizibile experiențele persoanei;
 3. o EVALUARE formală a experiențelor respective; și
 4. o CERTIFICARE a rezultatelor evaluării care ar putea conduce la o calificare parțială sau completă;
- (j) *Recunoașterea învățării anterioare* înseamnă validarea rezultatelor învățării – fie provenite din educația formală, fie din învățarea non-formală sau informală – dobândite înainte de solicitarea validării.

II

(Comunicări)

COMUNICĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE UNIUNII EUROPENE

COMISIA EUROPEANĂ

Comunicarea Comisiei de modificare a anexei la Comunicarea Comisiei către statele membre privind aplicarea articolelor 107 și 108 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene în cazul asigurării creditelor la export pe termen scurt

(Text cu relevanță pentru SEE)

(2012/C 398/02)

I. INTRODUCERE

- (1) Noua Comunicare a Comisiei către statele membre privind aplicarea articolelor 107 și 108 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene în cazul asigurării creditelor la export pe termen scurt⁽¹⁾ (comunicarea) prevede la punctul 13 că asigurătorii de stat⁽²⁾ care au anumite avantaje comparativ cu asigurătorii de credite din sectorul privat nu pot oferi servicii de asigurare a creditelor la export pe termen scurt pentru riscurile asigurabile pe piață. Riscurile asigurabile pe piață sunt definite la punctul 9 ca fiind riscuri comerciale și politice cu o perioadă maximă a riscului de mai puțin de doi ani, stabilite pentru cumpărători din sectorul public și din afara sectorului public din țările enumerate în anexa la respectiva comunicare.
- (2) Ca urmare a situației dificile din Grecia, în 2011 s-a observat o lipsă a capacității de asigurare sau reasigurare a exporturilor către Grecia. Având în vedere această situație, Comisia a modificat comunicarea Comisiei către statele membre în temeiul articolului 93 alineatul (1) din Tratatul CE privind aplicarea articolelor 92 și 93 din tratat în cazul asigurării creditelor la export pe termen scurt, care era în vigoare la momentul respectiv, excluzând temporar Grecia de pe lista țărilor cu riscuri asigurabile pe piață⁽³⁾. Această modificare ia sfârșit la 31 decembrie 2012. Prin urmare, dat fiind că toate statele membre ale UE sunt incluse pe lista țărilor cu riscuri asigurabile pe piață care figurează în anexa la noua comunicare și care intră în vigoare la 1 ianuarie 2013, de la această dată, Grecia ar fi considerată, în principiu, o țară cu riscuri asigurabile pe piață.

- (3) Cu toate acestea, secțiunea 5.2 din comunicarea ce prevede o procedură specifică de modificare eventuală a listei țărilor cu riscuri asigurabile pe piață se aplică de la data adoptării comunicării, adică de la 6 decembrie 2012. Ținând seama de situația dificilă din Grecia, Comisia a decis să utilizeze această procedură pentru a vedea dacă situația actuală a pieței justifică încheierea în 2013 a perioadei de excludere a Greciei de pe lista țărilor cu riscuri asigurabile pe piață sau dacă este necesară o prelungire a perioadei respective.

II. EVALUARE

- (4) Pentru a stabili dacă lipsa unei capacități suficiente a sectorului privat de a acoperi toate riscurile care pot fi justificate din punct de vedere economic îndreptățește prelungirea perioadei de excludere temporară a Greciei de pe lista țărilor cu riscuri asigurabile pe piață, Comisia s-a consultat cu statele membre, cu asigurătorii de credite din sectorul privat și cu alte părți interesate și le-a solicitat informații acestora. Comisia a publicat o cerere de informații privind disponibilitatea serviciilor de asigurare a creditelor la export pe termen scurt pentru exporturile către Grecia la 6 noiembrie 2012⁽⁴⁾. Termenul-limită pentru transmiterea răspunsurilor a expirat la 23 noiembrie 2012. Au fost primite 25 de răspunsuri din partea statelor membre, a asigurătorilor privați și a exportatorilor.
- (5) Informațiile transmise Comisiei relevă în mod clar faptul că în continuare capacitatea de asigurare de către sectorul privat a creditelor la export pentru Grecia este insuficientă și că nu se prevede disponibilitatea în viitorul apropiat a unor noi capacități. Cifra de afaceri totală asigurată pentru riscurile Greciei a scăzut semnificativ în 2011/2012. Nu

(1) JO C 392, 19.12.2012, p. 1.

(2) Un asigurător de stat este definit ca o societate sau o altă organizație care oferă servicii de asigurare a creditelor la export cu sprijinul sau în numele unui stat membru ori un stat membru care oferă servicii de asigurare a creditelor la export, a se vedea punctul 9.

(3) JO C 117, 21.4.2012, p. 1.

(4) http://ec.europa.eu/competition/consultations/2012_export_greece/index_en.html

sunt ușor disponibile noi limite de asigurare a creditelor pentru riscurile Greciei, iar limitele existente au fost reduse sau anulate. Totodată, asiguratorii de stat au primit tot mai multe cereri de asigurare a creditelor la exporturile către Grecia ca urmare a indisponibilității serviciilor de asigurare în sectorul privat.

- (6) În urma Deciziei Comisiei de a exclude temporar Grecia de pe lista țărilor cu riscuri asigurabile pe piață în aprilie 2012 ⁽⁵⁾, capacitatea sectorului privat s-a contractat și mai mult. În niciunul dintre răspunsurile primite nu se considera că în 2013 sectorul privat ar avea o capacitate suficientă de asigurare. Analiza Comisiei privind lipsa unei capacități suficiente a sectorului privat de asigurare a creditelor la export pentru Grecia, astfel cum reiese din decizia respectivă, rămâne valabilă.
- (7) Perspectivele economice pentru Grecia au fost constant revizuite începând din luna aprilie, reflectând situația tot mai precară a țării. Conform Previzuniilor economice europene din toamna anului 2012, economia Greciei traversează în continuare o perioadă de recesiune profundă. Încetinirea creșterii economice este de așteptat să se continue și în 2013 ⁽⁶⁾. Deteriorarea și mai pronunțată a mediului economic se reflectă în ratingurile riscului suveran ⁽⁷⁾. Impactul asupra întreprinderilor elene este puternic, iar numărul cazurilor de insolvență este semnificativ ⁽⁸⁾. Se așteaptă ca această situație să continue și în 2013.
- (8) Din aceste motive, pe baza informațiilor obținute, Comisia a constatat absența unei capacități suficiente a sectorului privat de a acoperi toate riscurile care pot fi justificate din punct de vedere economic și a hotărât să prelungească perioada de excludere a Greciei de pe lista țărilor cu riscuri asigurabile pe piață.

III. MODIFICARE A COMUNICĂRII

- (9) De la 1 ianuarie 2013 și până la 31 decembrie 2013 se aplică următoarea modificare a Comunicării Comisiei către statele membre privind aplicarea articolelor 107 și 108 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene în cazul asigurării creditelor pe termen scurt la export:

— Anexa se înlocuiește cu următorul text:

„Lista țărilor cu riscuri asigurabile pe piață

Toate statele membre, cu excepția Greciei

Australia

Canada

Islanda

Japonia

Noua Zeelandă

Norvegia

Elveția

Statele Unite ale Americii”

⁽⁵⁾ A se vedea nota de subsol nr. 3.

⁽⁶⁾ Comisia Europeană, Previzuni economice europene – toamna anului 2012, European Economy 7/2012, p. 66.

⁽⁷⁾ De exemplu, ratingul Moody: C [un debitor nu a reușit să își onoreze una sau mai multe dintre obligațiile sale financiare (cărora li se acordase sau nu un rating) atunci când aceasta a devenit exigibilă], ratingul S & P: CCC, ratingul Fitch: CCC (un debitor este în prezent vulnerabil și depinde de existența unor condiții economice favorabile pentru a-și respecta angajamentele).

⁽⁸⁾ Numărul întreprinderilor intrate în insolvență a crescut cu 30 % de la un an la altul în 2010 și în 2011 (Actualizarea Atradius a riscului de țară, Grecia, 10 iulie 2012) și se preconizează că va crește și mai mult în 2012 și 2013 (Euler Hermes Economic Outlook nr. 1186).

IV

(Informări)

INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE
UNIUNII EUROPENE

CONSILIU

Aviz în atenția persoanelor și entităților cărora li se aplică măsurile restrictive prevăzute în Decizia 2010/413/PESC a Consiliului, astfel cum a fost modificată prin Decizia 2012/829/PESC a Consiliului, și în Regulamentul (UE) nr. 267/2012 al Consiliului, astfel cum este pus în aplicare prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1264/2012 al Consiliului privind măsuri restrictive împotriva Iranului

(2012/C 398/03)

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE

Următoarele informații sunt aduse la cunoștința persoanelor și entităților care figurează în anexa II la Decizia 2010/413/PESC a Consiliului, astfel cum a fost modificată prin Decizia 2012/829/PESC a Consiliului⁽¹⁾, și în anexa IX la Regulamentul (UE) nr. 267/2012 al Consiliului, astfel cum este pus în aplicare prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1264/2012 al Consiliului⁽²⁾ privind măsuri restrictive împotriva Iranului.

Consiliul Uniunii Europene a decis ca persoanele și entitățile care figurează în anexele menționate anterior să fie incluse pe lista persoanelor și entităților care fac obiectul măsurilor restrictive prevăzute în Decizia 2010/413/PESC și în Regulamentul (UE) nr. 267/2012 privind măsuri restrictive împotriva Iranului. Motivele desemnării persoanelor și entităților respective sunt prezentate în rubricile corespunzătoare din anexele menționate.

Se atrage atenția persoanelor și entităților vizate asupra posibilității de a depune o cerere adresată autorităților competente din statul membru (statele membre) în cauză, conform indicațiilor de pe site-urile de internet care figurează în anexa X la Regulamentul (UE) nr. 267/2012, pentru a obține autorizația de a utiliza fonduri înghețate pentru nevoi de bază sau plăți specifice (cf. articolul 26 din regulamentul).

Persoanele și entitățile vizate pot transmite Consiliului, la adresa următoare, o cerere însoțită de documente justificative de reevaluare a deciziei de a le include pe lista menționată anterior:

Council of the European Union
General Secretariat
DG C — Coordination Unit
Rue de la Loi/Wetstraat 175
1048 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

De asemenea, se atrage atenția persoanelor și entităților vizate asupra posibilității de a contesta decizia Consiliului în fața Tribunalului Uniunii Europene, în conformitate cu condițiile stabilite la articolul 275 paragraful al doilea și la articolul 263 paragrafele al patrulea și al șaselea din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.

⁽¹⁾ JO L 356, 22.12.2012, p. 71.

⁽²⁾ JO L 356, 22.12.2012, p. 55.

COMISIA EUROPEANĂ

Rata de schimb a monedei euro ⁽¹⁾

21 decembrie 2012

(2012/C 398/04)

1 euro =

Moneda	Rata de schimb	Moneda	Rata de schimb		
USD	dolar american	1,3209	AUD	dolar australian	1,2662
JPY	yen japonez	110,99	CAD	dolar canadian	1,3090
DKK	coroana daneză	7,4612	HKD	dolar Hong Kong	10,2371
GBP	lira sterlină	0,81420	NZD	dolar neozeelandez	1,6029
SEK	coroana suedeză	8,5945	SGD	dolar Singapore	1,6126
CHF	franc elvețian	1,2077	KRW	won sud-coreean	1 421,45
ISK	coroana islandeză		ZAR	rand sud-african	11,3067
NOK	coroana norvegiană	7,3155	CNY	yuan renminbi chinezesc	8,2311
BGN	leva bulgărească	1,9558	HRK	kuna croată	7,5370
CZK	coroana cehă	25,189	IDR	rupia indoneziană	12 758,09
HUF	forint maghiar	287,20	MYR	ringgit Malaiezia	4,0430
LTL	litas lituanian	3,4528	PHP	peso Filipine	54,300
LVL	lats leton	0,6964	RUB	rubla rusească	40,5950
PLN	zlot polonez	4,0645	THB	baht thailandez	40,459
RON	leu românesc nou	4,4473	BRL	real brazilian	2,7360
TRY	lira turcească	2,3709	MXN	peso mexican	17,0072
			INR	rupie indiană	72,7490

(1) Sursă: rata de schimb de referință publicată de către Banca Centrală Europeană.

DECIZIA COMISIEI

din 12 iunie 2012

privind ajutorul de stat SA.21918 (C 17/07) (ex NN 17/07) pus în aplicare de Franța – Tarife reglementate pentru energia electrică în Franța

[notificată cu numărul C(2012) 2559]

(Numai textul în limba franceză este autentic)

(Text cu relevanță pentru SEE)

(2012/C 398/05)

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 108 alineatul (2) primul paragraf ⁽¹⁾,

având în vedere Acordul privind Spațiul Economic European, în special articolul 62 alineatul (1) litera (a),

după ce a invitat părțile interesate să își prezinte observațiile în conformitate cu articolele sus-menționate ⁽²⁾ și având în vedere aceste observații,

întrucât:

I. PROCEDURA

- (1) Prin scrisoarea din 13 iunie 2007, Comisia a informat Franța cu privire la decizia sa de inițiere a procedurii oficiale de investigare prevăzute la articolul 88 alineatul (2) din Tratatul CE împotriva „tarifelor reglementate pentru comercializarea energiei electrice” (denumite în continuare „tarife standard”) și a „tarifelor reglementate tranzitorii de ajustare a pieței” (denumite în continuare „tarife de întoarcere”), ambele cu componentele lor „galbenă” și „verde”, în ceea ce privește aplicarea lor după data de 1 iulie 2004 în cazul clienților nerezidențiali, alții decât micile întreprinderi. Regulile și tarifele aplicabile clienților rezidențiali și micilor întreprinderi (tarife „albastre”) nu sunt vizate de prezenta procedură.
- (2) Decizia Comisiei de inițiere a procedurii oficiale de investigare a fost publicată în *Jurnalul oficial al Uniunii Europene* ⁽³⁾. Comisia a invitat părțile interesate să-și prezinte observațiile privind ajutorul în chestiune.
- (3) Comisia a primit observații privind acest subiect de la părțile interesate, le-a transmis Franței, dându-i posibilitatea de a comenta pe marginea lor, și a primit aceste comentarii prin intermediul scrisorii din 31 ianuarie 2008.

⁽¹⁾ Începând de la 1 decembrie 2009, articolele 87 și 88 din Tratatul CE au devenit articolele 107, respectiv, 108 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene („TFUE”). În ambele cazuri, dispozițiile sunt, în esență, identice. În sensul prezentei decizii, eventualele trimiteri la articolele 107 și 108 din TFUE vor fi înțelese ca referiri la articolele 87, respectiv, 88 din Tratatul CE. TFUE a introdus, de asemenea, anumite modificări de terminologie, precum înlocuirea termenului „Comunitate” cu termenul „Uniune”, „piață comună” cu „piață internă” și „Tribunalul de Primă Instanță” cu „Tribunalul”. În prezenta decizie este utilizată terminologia TFUE.

⁽²⁾ JO C 164, 18.7.2007, p. 9 și JO C 96, 25.4.2009, p. 18.

⁽³⁾ JO C 164, 18.7.2007, p. 9.

(4) În cadrul examinării măsurilor în chestiune, Comisia a luat cunoștință de articolul 166 din Legea nr. 776/2008 din 4 august 2008 ⁽⁴⁾, intrată în vigoare la 6 august 2008. Această măsură a modificat articolul 30-1 din Legea nr. 803/2004 din 9 august 2004 modificată ⁽⁵⁾, care a instituit sistemul tarifelor de întoarcere.

(5) Prin scrisoarea din 10 martie 2009, Comisia a informat Franța în legătură cu decizia sa de a extinde domeniul de aplicare al procedurii oficiale de investigare ⁽⁶⁾ asupra sistemului tarifelor de întoarcere așa cum rezultă acesta în urma modificărilor introduse de articolul 166 din Legea nr. 776/2008. Comisia estima de fapt că sistemul tarifelor de întoarcere cu componentele sale verde și galbenă, în forma modificată prin articolul 166 din Legea nr. 776/2008, includea în continuare un ajutor de stat în favoarea consumatorilor finali nerezidențiali, alții decât micile întreprinderi, așa cum era cazul și înainte de modificare.

(6) Franța a prezentat observații privind extinderea procedurii la 16 aprilie 2009, apoi comentarii privind observațiile unor părți terțe, la 21 octombrie 2009.

(7) La 15 septembrie 2009, prim-ministrul francez i-a informat pe comisarii responsabili cu concurența și cu energia electrică cu privire la angajamentele pe care Franța era dispusă să și le asume în contextul prezentei proceduri. Prin scrisoarea din aceeași zi, comisarii responsabili au transmis un răspuns.

(8) La 12 ianuarie 2012, prim-ministrul francez i-a informat pe comisarii responsabili cu concurența și cu energia cu privire la angajamentele suplimentare pe care Franța era dispusă să și le asume în contextul prezentei proceduri. Comisarii responsabili au prezentat un răspuns printr-o scrisoare din aceeași zi.

II. DESCRIEREA DETALIATĂ A AJUTORULUI

(9) Prezenta secțiune descrie măsura legislativă și de reglementare aplicabilă celor două sisteme de tarife reglementate care fac obiectul prezentei proceduri, modul lor de finanțare și evoluția tarifelor raportată la valorile de referință ale prețurilor pieței. În sfârșit, această evoluție va fi plasată din nou în contextul specific al pieței franceze de energie electrică și al reformelor structurale puse în aplicare pentru a o face mai concurențială.

⁽⁴⁾ JORF nr. 181, 5.8.2008, p. 12 471.

⁽⁵⁾ JORF nr. 185, 11.8.2004, p. 14 256.

⁽⁶⁾ JO C 96, 25.4.2009, p. 18.

- (10) În prezenta decizie, măsurile tarifare care fac obiectul prezentei proceduri vor fi descrise în aspectele lor esențiale. În ceea ce privește detaliile și referințele de publicare a textelor de reglementare care le guvernează, acestea sunt incluse în decizia de inițiere a procedurii oficiale de investigare și în decizia de extindere a acestei proceduri.

Măsura legislativă aplicabilă tarifelor reglementate pentru comercializarea energiei electrice în Franța și eligibilității clienților

- (11) Funcționarea sectorului energetic în Franța este guvernată de Legea nr. 108/2000 din 10 februarie 2000 privind modernizarea și dezvoltarea serviciului public energetic ⁽¹⁾.
- (12) În Franța, consumatorii finali de energie electrică pot cumpăra energie electrică prin două canale principale, și anume „piața liberă” și „piața reglementată”.
- (13) Până la 1 iulie 2007, coexistau două categorii de consumatori finali: consumatorii „eligibili” și consumatorii „neeligibili”. Consumatorii eligibili sunt cei care beneficiază de dreptul de a încheia un contract de furnizare a energiei electrice cu un furnizor la alegere, la un preț stabilit în mod liber. Prin punerea în aplicare a Directivei 2003/54/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2003 privind normele comune pentru piața internă de energie electrică și de abrogare a Directivei 96/92/CE ⁽²⁾, toți consumatorii nerezidențiali ⁽³⁾ sunt eligibili de la 1 iulie 2004 și toți consumatorii rezidențiali sunt eligibili de la 1 iulie 2007.
- (14) În Franța, fiecare consumator eligibil este, pentru oricare dintre amplasamentele sale de consum, liber să își exercite sau nu eligibilitatea, adică să uzeze de dreptul său de a încheia un contract de furnizare a energiei electrice la un preț stabilit în mod liber cu un furnizor la alegere, indiferent dacă acest furnizor este sau nu un operator istoric deja prezent pe piața franceză înainte de liberalizarea acesteia. Piața liberă îi vizează pe consumatorii eligibili care și-au exercitat eligibilitatea. Pe piața liberă, prețul final plătit pentru energia electrică consumată include o parte aferentă „furnizării” și o parte aferentă „rețelei”. Partea aferentă „furnizării” destinată furnizorului este rezultatul unei negocieri libere între consumator și furnizor și corespunde costurilor de aprovizionare și de comercializare ale furnizorului, plus marja de profit a acestuia. Partea aferentă „rețelei” corespunde cheltuielilor de transport al energiei electrice și de utilizare a rețelelor (tarif de utilizare a rețelelor publice de energie electrică, denumit în continuare „TURPE”). Cuantumul componentei aferente

„rețelei” este reglementat de stat și este transferat administratorilor rețelelor de transport și de distribuție a energiei electrice.

- (15) Piața reglementată îi vizează pe consumatorii eligibili care au decis să nu își exercite eligibilitatea. Pe piața reglementată, consumatorii finali beneficiază de un „serviciu public energetic”. Funcționarea acestui sistem și condițiile de acces la serviciul public energetic sunt guvernate de Legea nr. 108/2000 privind modernizarea și dezvoltarea serviciului public energetic, în special articolele 2, 4 și 22.
- (16) Pe piața reglementată, consumatorii finali cumpără energia electrică de la un furnizor desemnat de stat și la prețuri reglementate, adică tarifele standard menționate în considerentul 1. Statul desemnează furnizorii însărcinați cu distribuția energiei electrice în cadrul serviciului public energetic după zone geografice de competență. Este vorba, în aproximativ 95 % din teritoriul francez, de societatea *Electricité de France* (denumită în continuare „EDF”). Ceilalți furnizori implicați sunt în general cunoscuți sub numele de „distribuitori nenaționalizați” sau „societăți locale de distribuție”. EDF posedă propria sa ramură de producție de energie electrică. În ceea ce le privește, societățile locale de distribuție se aprovizionează cel mai adesea cu energie electrică de la EDF, la prețuri care sunt ele însele reglementate, denumite „tarife de cesiune a energiei electrice către distribuitori nenaționalizați”.

Tarifele standard

- (17) Articolul 66 din Legea nr. 781/2005 din 13 iulie 2005 privind programul care stabilește orientările în materie de politică energetică ⁽⁴⁾ a acordat tuturor consumatorilor eligibili dreptul de a beneficia de furnizare de energie electrică la tarife standard pentru orice amplasament de consum existent pentru care eligibilitatea nu a fost exercitată anterior, de către respectivul consumator sau de către o altă persoană.
- (18) Acest articol a acordat același drept consumatorilor eligibili pentru noile lor amplasamente de consum, cu condiția ca acestea să fie racordate la rețelele de distribuție sau de transport de energie electrică înainte de 31 decembrie 2007.
- (19) În 2007, data până la care amplasamentele de consum nou racordate la rețelele de distribuție sau de transport de energie electrică pot face obiectul unui drept la furnizare de energie electrică la tarife standard a fost amânată pentru 1 iulie 2010. Obligația de furnizare de energie electrică la tarife standard consumatorilor care beneficiază de ele revine EDF și societăților locale de distribuție, în funcție de zona geografică în care este situat amplasamentul de consum respectiv.
- (20) Articolul 66 din Legea nr. 781/2005 a fost modificat ulterior. În versiunea sa rezultată din modificările aduse de Legea nr. 66/2008 din 21 ianuarie 2008 privind

⁽¹⁾ JORF nr. 35 din 11 februarie 2000, p. 2 143. Această lege a fost modificată în mai multe reprize, ultima dată prin Legea nr. 290/2007 din 5 martie 2007 care a instituit dreptul la locuință și a introdus diverse măsuri în favoarea coeziunii sociale (JORF nr. 55 din 6 martie 2007, p. 4 190).

⁽²⁾ JO L 176, 15.7.2003, p. 37, înlocuită în prezent de Directiva 2009/72/CE a Parlamentului European și a Consiliului (JO L 211, 14 august 2009, p. 55).

⁽³⁾ Articolul 2 alineatul (11) din Directiva 2003/54/CE definește clienții nerezidențiali ca persoanele fizice sau juridice care cumpără energie electrică nedestinată consumului casnic. Această definiție îi include pe producătorii și consumatorii angro.

⁽⁴⁾ JORF nr. 163 din 14 iulie 2005, p. 11 570.

tarifele reglementate la energie electrică și gaze naturale ⁽¹⁾, acesta extinde beneficiul furnizării de energie electrică la tarife standard:

- (a) asupra oricărui consumator final pentru consumul unui amplasament pentru care eligibilitatea nu a fost exercitată, fie de către acest consumator, fie de către o altă persoană;
 - (b) asupra oricărui consumator final domestic (rezidențial), pentru consumul unui amplasament pentru care acesta nu și-a exercitat eligibilitatea, cu condiția prezentării unei cereri în acest sens înainte de 1 iulie 2010;
 - (c) asupra oricărui consumator final domestic, pentru consumul unui amplasament pentru care își exercită eligibilitatea de peste șase luni, cu condiția prezentării unei cereri în acest sens înainte de 1 iulie 2010;
 - (d) asupra oricărui consumator final nedomestic care se abonează la o putere electrică egală cu sau mai mică de 36 de kilovoltamperi pentru consumul unui amplasament pentru care nu și-a exercitat eligibilitatea el însuși, cu condiția prezentării unei cereri în acest sens înainte de 1 iulie 2010.
- (21) Măsura legislativă și de reglementare aplicabilă prevede că tarifele standard sunt definite în funcție de categoriile bazate pe caracteristicile intrinseci ale furnizărilor, în funcție de costurile acestor furnizări. În plus, deciziile referitoare la tarifele standard sunt luate de comun acord de către miniștrii însărcinați cu economia și cu energia electrică, pe baza avizului Comisiei de reglementare a energiei electrice (denumită în continuare „CRE”), întemeiat pe analiza costurilor tehnice și a contabilității generale a operatorilor. Evoluția tarifelor standard este hotărâtă în fiecare an și trebuie să exprime variația prețului de cost al energiei electrice, constituit din costurile de investiție și din costurile de exploatare a parcului de producție și a rețelelor de transport și de distribuție, precum și din costurile cu combustibilul. Tarifarea energiei electrice trebuie să exprime costurile de producție și de punere la dispoziție a acestei energii către utilizatori.
- (22) Tarifele standard sunt prețuri integrate care includ prețul furnizării de energie electrică, precum și ansamblul costurilor de transport și de utilizare a rețelelor. Ele sunt segmentate pe categorii de utilizatori numite „opțiuni tarifare”. Opțiunile tarifare sunt funcții ale unor parametri precum puterea de racordare, durata de utilizare sau posibilitatea de a înlătura utilizatorul. Anumiți clienți pot fi vizați de mai multe opțiuni tarifare și trebuie să aleagă între acestea.
- (23) Opțiunile tarifare sunt regrupate în trei mari categorii, denumite tarife „albastre”, „galbene” și „verzi”. Între 2009 și 2011, tarifele galbene și tarifele verzi erau aplicate în cazul a aproximativ 300 000 și, respectiv, a 100 000 de amplasamente de consum:

— tarifele albastre se aplică amplasamentelor de consum a căror putere subscrisă este mai mică sau egală cu

36 de kilovoltamperi. Aceste tarife, care nu intră sub incidența prezentei proceduri, corespund în general clienților rezidențiali și micilor amplasamente ale clienților nerezidențiali;

— tarifele galbene se aplică amplasamentelor de consum a căror putere subscrisă este cuprinsă între 36 și 250 kilovoltamperi. Aceste tarife corespund în general unor amplasamente de consum medii ale unor clienți nerezidențiali;

— tarifele verzi se aplică amplasamentelor de consum a căror putere subscrisă depășește 250 de kilovoltamperi și care sunt racordate fie la o rețea de distribuție, fie direct la rețeaua de transport. Aceste tarife corespund în general unor amplasamente mari de consum ale unor clienți nerezidențiali ⁽²⁾.

Stabilirea tarifelor de întoarcere

- (24) Articolul 15, alineatul V, și articolul 16 din Legea nr. 1537/2006 din 7 decembrie 2006 privind sectorul energetic ⁽³⁾ au modificat această stare de fapt instaurând sistemul tarifelor de întoarcere ⁽⁴⁾. Acest sistem permite consumatorilor finali care se alimentează de pe piața liberă să beneficieze din nou de un preț reglementat, în anumite condiții.
- (25) În versiunea sa inițială, aplicabilă în perioada 2004-2008, sistemul tarifelor de întoarcere permitea oricărui consumator final care se alimenta de pe piața liberă să îi solicite furnizorului său de energie electrică înlocuirea clauzei referitoare la preț din contractul de furnizare cu un „tarif de întoarcere”, stabilit de stat, și ca pentru o perioadă de doi ani începând de la data solicitării sale, celelalte clauze ale contractului de furnizare să rămână nemodificate ⁽⁵⁾. Pentru a beneficia de tariful de întoarcere, un consumator final trebuia să fi adresat cererea scrisă furnizorului său înainte de 1 iulie 2007.
- (26) De altfel, articolul 30-1 din Legea nr. 803/2004 prevedea că tariful de întoarcere „se aplică de plin drept contractelor în curs începând de la data la care este formulată cererea” și că „acesta se aplică, de asemenea, contractelor încheiate după cererea scrisă vizată la primul paragraf al prezentului punct I, inclusiv cu un alt furnizor”. Astfel, dacă contractul de furnizare al unui consumator final care a solicitat să beneficieze de tariful de întoarcere urma să expire în decursul celor doi ani ce urmau cererii inițiale, acest consumator putea solicita oricărui furnizor de energie electrică ce

⁽²⁾ Termenii „amplasamente mari”, „amplasamente medii” și „amplasamente mici” corespund segmentării utilizate în mod tradițional de către CRE în publicațiile sale.

⁽³⁾ JORF nr. 284 din 8 decembrie 2006, p. 18 531.

⁽⁴⁾ Aceste măsuri au introdus articolele 30-1 și 30-2 în Legea nr. 803/2004 din 9 august 2004 privind serviciile publice de energie electrică și de gaze și societățile electrice și de gaze, care instituie și guvernează sistemul tarifelor de întoarcere.

⁽⁵⁾ Sursa: „Notă interpretativă privind punerea în aplicare a tarifului reglementat tranzitoriu de ajustare a pieței”, Ministrul economiei, finanțelor și industriei, disponibilă la adresa următoare: http://www.industrie.gouv.fr/energie/electric/note-interpretative-tarif_retour.pdf (site vizitat la 9 februarie 2009).

⁽¹⁾ JORF nr. 18 din 22 ianuarie 2008, p. 11 22.

accepta să încheie un contract de furnizare cu el să îl aprovizioneze la tariful de întoarcere până la sfârșitul acestei perioade de doi ani.

(27) Din dispozițiile care guvernează sistemul tarifelor de întoarcere rezulta că:

(a) orice consumator final care nu solicitase să beneficieze de sistemul tarifelor de întoarcere pentru un amplasament de consum dat înainte de 1 iulie 2007 nu putea să mai beneficieze de acest sistem pentru același amplasament după 1 iulie 2007;

(b) în plus, niciun consumator final nu putea să beneficieze de sistemul tarifelor de întoarcere după 1 iulie 2009.

(28) Ca și tarifele standard, tarifele de întoarcere sunt prețuri integrate care includ prețul furnizării de energie electrică, precum și ansamblul costurilor de transport și de utilizare a rețelelor de transport și de distribuție. Tariful de întoarcere nu poate depăși cu mai mult de 25 % tariful standard aplicabil unui amplasament de consum care prezintă aceleași caracteristici.

(29) Nivelurile tarifelor de întoarcere sunt stabilite prin decret ministerial, prin raportare la nivelul tarifului standard care ar fi aplicabil unui consumator care prezintă aceleași caracteristici și care nu și-a exercitat eligibilitatea. Rezultă că tarifele de întoarcere au evoluția tarifelor standard. Decretul din 3 ianuarie 2007 de stabilire a nivelului tarifului reglementat tranzitoriu de ajustare a pieței ⁽¹⁾ a stabilit valorile relative următoare:

— pentru tariful galben, 20 % în plus față de tariful standard;

— pentru tariful verde, 23 % în plus față de tariful standard.

Mecanismul de compensare și finanțare a tarifelor de întoarcere

(30) În temeiul articolului 30-2 din Legea nr. 803/2004, furnizorii de energie electrică care îi alimentează pe anumiți consumatori ai lor la tariful de întoarcere în urma unei cereri adresate de către aceștia și care stabilesc că nu pot produce sau achiziționa cantitățile de energie electrică necesare alimentării acestor consumatori la un preț mai mic decât partea de „furnizare” a tarifului de întoarcere, beneficiază de o compensare. Această compensare acoperă diferența dintre, pe de o parte, prețul de cost al producției furnizorului respectiv sau prețul la care se furnizează pe piața angro, luat în calcul în limita unui plafon care îi este specific și care este determinat conform unor reguli prevăzute printr-un decret ministerial, și, pe de altă parte, încasările corespunzând furnizărilor respective. După caz, prețul de cost al producției unui furnizor este evaluat luând în calcul prețul de cost al producției

„societăților afiliate” acestui furnizor stabilite pe teritoriul național. Costurile compensate sunt calculate pe baza unei contabilități ținute de furnizori după reguli stabilite de CRE. Această contabilitate este controlată pe cheltuiala furnizorilor, iar CRE poate dispune verificarea sa de către un organism independent, la alegerea sa.

(31) Normele detaliate care guvernează sistemul de compensare sunt stabilite prin Decretul nr. 2007-689 din 4 mai 2007 privind compensarea costurilor tarifului reglementat tranzitoriu de ajustare a pieței ⁽²⁾. Plafonul menționat în considerentul 30 este calculat raportat la prețurile observate pe piața franceză angro astfel încât, potrivit autorităților franceze, să se evite comportamentele speculative și abuzurile. Plafonul era inițial rezultatul unei formule de calcul determinată printr-un decret ministerial din 4 mai 2007. Această formulă definea plafonul ca o combinație de medii ale prețurilor observate la principală bursă franceză a energiei electrice (Powernext) pentru contractele la termen standardizate anuale, trimestriale, lunare și zilnice de bază și de nivel superior ⁽³⁾. Aceasta nu permitea decât o adaptare marginală a plafonului la caracterul specific al fiecărui furnizor implicat. Formula a fost modificată printr-un decret ministerial din 22 decembrie 2008, care a adaptat-o în așa fel încât să se țină mai bine seama în calculul plafonului de existența diferențelor între prețurile de cost, în funcție de profilul de consum al clienților săi cărora li se furniza energie la tariful de întoarcere.

(32) Conform Decretului nr. 689/2007, în forma sa modificată, dacă un furnizor dispune, direct sau prin intermediul societăților afiliate, de medii de producție în Franța care să acopere ansamblul de consum al clienților săi finali și dacă prețul său de cost este mai mic decât prețurile pieței franceze angro, costurile care fac obiectul unei compensări sunt definite în raport cu aceste prețuri de cost și nu cu prețurile observate pe piața angro. În plus, dacă aceste costuri sunt mai mici decât partea de „furnizare” a tarifelor de întoarcere, furnizorul respectiv nu beneficiază de nicio compensare. Acesta este cazul EDF, care furnizează majoritatea volumelor de energie electrică livrate în cadrul sistemului tarifelor de întoarcere pe piața liberă și care dispune de importante capacități de producție nucleare și hidraulice, al căror cost de producție este mai mic decât partea de „furnizare” a tarifelor de întoarcere.

(33) În măsura în care un furnizor nu dispune, direct sau prin intermediul societăților afiliate, de mijloace de producție în Franța care să acopere ansamblul consumului consumatorilor săi finali, compensația care îi este virată este determinată, în limita plafonului menționat în considerentul (30), pornind de la prețurile observate pe piața angro, de la cantitățile de energie electrică vândute clienților finali situați în Franța, de la prețurile de cost asociate mediilor de producție de care dispune acest

⁽²⁾ JORF nr. 105 din 5 mai 2007, p. 7 952.

⁽³⁾ Contractele la termen de bază corespund unei furnizări constante de energie electrică în cursul unei perioade date (un an, un trimestru, o lună, o zi). Contractele la termen de nivel superior corespund unei furnizări de energie electrică de 8 până la 20 de ore în weekend.

⁽¹⁾ JORF nr. 4 din 5 ianuarie 2007, p. 170.

furnizor în Franța direct sau prin intermediul societăților afiliate, precum și de la partea din cantitățile vândute care a fost produsă de aceste mijloace de producție.

- (34) De altfel, costurile de comercializare legate de furnizarea la tariful de întoarcere, din care se scad încasările legate de această furnizare, sunt de asemenea luate în considerare la calcularea compensației. În cele din urmă, dispozițiile legislative și de reglementare care guvernează mecanismul de compensare nu prevăd o marjă de profit pentru furnizorii care primesc compensații.
- (35) Compensația este finanțată de rezultatul a două contribuții obligatorii:
- o parte din „contribuția la serviciul public energetic”, cost care este plătit de către ansamblul consumatorilor și instituit prin articolul 5, alineatul I, din Legea nr. 108/2000. Această parte este limitată la o sumă de 0,55 EUR/MWh perceput din baza contribuției la serviciul public energetic ⁽¹⁾. Aceasta este, de asemenea, limitată de faptul că, în conformitate cu condițiile Legii nr. 108/2000, nu poate returna o sumă totală a contribuției la serviciul public energetic mai mare decât cea aplicabilă la 9 decembrie 2006, adică 4,5 EUR/MWh. Legea finanțelor pe 2011 prevede că, de la acest moment, contribuția la serviciul public energetic în forma propusă de CRE se aplică totuși în limita unei creșteri de 3 EUR/MWh față de anul precedent;
 - o contribuție datorată de producătorii de energie electrică ce exploatează instalații cu o putere instalată totală de peste 2 gigawați. Această contribuție este bazată pe producția lor de energie electrică de origine nucleară și hidroelectrică în cursul anului precedent. Inițial limitată la 1,3 EUR/MWh produs de instalațiile de origine nucleară și hidroelectrică cu o capacitate de peste 2 gigawați, această contribuție a fost plafonată la 3 EUR/MWh în 2008.
- (36) Legea prevede că rezultatul acestor două contribuții obligatorii este colectat de Casa de depuneri și consemnațiuni. Suma compensației la care are dreptul fiecare furnizor implicat este calculată de CRE pe baza declarațiilor pe care i le transmit acești furnizori. CRE transmite rezultatul calculelor către Casa de depuneri și consemnațiuni care efectuează plățile corespunzătoare.
- (37) În cazul în care cele două contribuții obligatorii nu sunt suficiente pentru plata în întregime a compensațiilor pentru un anumit an, suma neîncasată este adăugată la suma costurilor de colectat anul următor. Astfel, costurile care trebuie să fie acoperite în 2011 sunt alcătuite din costurile estimate pentru anul 2011 la 3,4 miliarde EUR și din regularizarea din 2009, de 1,4 miliarde, care

reprezintă un total de 4,8 miliarde EUR. Pentru a putea compensa integral aceste costuri, contribuția la serviciul public energetic ar fi trebuit să se ridice în 2011 la 12,9 EUR/MWh, din care 9,3 EUR/MWh pentru a acoperi costurile pe anul 2011 și 3,6 EUR/MWh pentru a finanța regularizarea pentru 2009. Pe de altă parte, contribuția la serviciul public energetic a fost stabilită în 2011 la 7,5 EUR/MWh, generând un deficit estimat de compensare a EDF pe anul 2011 de 2 miliarde EUR, la care se adaugă cel din 2010, estimat la 1 miliard EUR.

Modificările introduse de articolul 166 din Legea nr. 2008-776 din 4 august 2008 privind modernizarea economiei

- (38) Articolul 166 din Legea nr. 776/2008 a modificat articolul 30-1 din Legea nr. 803/2004, permițând astfel oricărui consumator final al cărui amplasament de consum era deja alimentat cu energie electrică în cadrul sistemului tarifelor de întoarcere să continue să beneficieze de tarifele de întoarcere pentru acest amplasament până la 30 iunie 2010, în timp ce, inițial, consumatorul final nu putea să beneficieze de acesta decât pentru o perioadă de doi ani care trebuia să se încheie cel mai târziu la 30 iunie 2009.
- (39) De altfel, articolul 166 din Legea nr. 776/2008 permitea oricărui consumator final să facă o cerere, și aceasta până la 30 iunie 2010, în timp ce, înainte, cererile vizând beneficierea de sistemul tarifelor de întoarcere nu mai puteau fi primite de la 1 iulie 2007.
- (40) Pe de altă parte, acest articol prevedea că un consumator final care renunțase la beneficiul tarifelor de întoarcere pentru alimentarea unui amplasament nu mai poate solicita să beneficieze din nou de acestea pentru alimentarea respectivului amplasament.
- (41) În cele din urmă, acest articol prevedea că niciun consumator final nu putea să beneficieze de sistemul tarifelor de întoarcere după data de 30 iunie 2010.

Evoluția tarifelor reglementate standard și de întoarcere în raport cu prețurile pieței

- (42) De la 1 ianuarie 2004, tarifele standard și, din 2006, tarifele de întoarcere au fost revizuite anual prin decrete ministeriale. Structura sistemului tarifelor, adică ansamblul opțiunilor și versiunilor tarifare propuse diferiților consumatori finali în funcție de puterile lor de racordare și de profilurile lor de consum, a rămas în esență neschimbată din 2004. Diferitele revizuii ale nivelului tarifelor standard și de întoarcere au luat forma unei creșteri medii definite specific pentru fiecare dintre marile categorii de opțiuni tarifare și refuzate apoi pentru fiecare opțiune și versiune tarifară.

⁽¹⁾ Contribuția la serviciul public energetic finanțează și alte costuri, printre care costurile suplimentare asociate producției de energie electrică de origine regenerabilă (42,4 %), costurile suplimentare asociate ajustării geografice (35 %), costurile suplimentare asociate cogenerării (21 %) și tarifele „sociale” (1,4 %) (estimările CRE pentru anul 2011).

Tabelul 1

Tarife standard și de întoarcere (EUR/MWh fără taxe) de la 1 ianuarie 2004 la 1 ianuarie 2012 ⁽¹⁾

EUR/MWh	Tarif standard galben	Tarif standard verde	Tarif de întoarcere galben	Tarif de întoarcere verde
1 ianuarie 2004	68,5	51,3	Nu există	Nu există
15 august 2006	69,3	51,6	Nu există	Nu există
16 august 2007	70,3	52,4	84,4	64,7
15 august 2008	72,8	55,3	87,3	68
15 august 2009	76,3	58,1	91,6	71,5
15 august 2010	79,7	61,3	95,6	75,4
1 ianuarie 2012	82,9	63,5	Nu mai există	Nu mai există

(43) Pe piața liberă, prețurile au fost oarecum stabile, între 30 și 35 EUR/MWh în cursul anului 2004, apoi au crescut periodic în 2005, pentru a atinge peste 50 EUR/MWh la sfârșitul anului 2005. În cursul anului 2006, prețurile au fluctuat între 50 și 60 EUR/MWh, cu o medie de aproximativ 55 EUR/MWh. Până la 7 decembrie 2006, pe piața liberă, prețurile puteau evolua independent de nivelul tarifelor standard, în măsura în care un consumator final alimentat de piața liberă nu putea reveni la piața reglementată dacă prețul pe care îl obținea pe piața liberă era mai mare decât tarifele standard.

(44) Conform indicațiilor furnizate de CRE ⁽²⁾, se pare că prețurile din contractele la termen pe piața angro fluctuează mult mai mult decât tarifele de întoarcere și că erau net superioare părții de „furnizare” a tarifelor de întoarcere verzi și galbene în cursul primelor trei trimestre ale anului 2008. Prețurile contractelor anuale de bază pentru 2009 creșteau la 85,6 EUR/MWh la 30 septembrie 2008. Prețurile contractelor anuale de nivel superior pentru 2009 creșteau la rândul lor la aproape 120 EUR/MWh la aceeași dată. Autoritățile franceze au indicat și ele că, în cursul primului semestru al anului 2008, prețurile contractelor anuale de bază pe Powernext au ajuns de la 60 la 80 EUR/MWh, trecând printr-un punct maxim de peste 90 EUR/MWh.

(45) În 2009, prețurile energiei electrice s-au redresat, drept urmare a conjuncturii economice defavorabile și scăderii prețului energiilor fosile. CRE, în raportul său privind

funcționarea pieței din 21 decembrie 2009 ⁽³⁾, afirma că produsele la termen au înregistrat o scădere din 2008 de ordinul a 50 %. La 30 iunie 2009, prețurile contractului anual de furnizare de bază pentru 2010, la mai puțin de 60 EUR/MWh, au revenit la nivelurile de valorificare de la începutul anului 2007. Această tendință se regăsește în ansamblul produselor la termen, inclusiv produsele lunare și trimestriale.

(46) Aceste prețuri de piață sunt prețuri de furnizare, adică fără costurile de transport și de utilizare a rețelei. Pentru a putea să le comparăm cu tarifele, care sunt prețuri integrate, trebuie să scădem din aceste tarife partea ce corespunde transportului și utilizării rețelei, pentru a nu păstra decât partea corespunzând furnizării de energie. Conform Camerei de Comerț și Industrie din Paris, costurile de transport și de utilizare a energiei electrice furnizate ar reprezenta între 30 % și peste 50 % din prețul total al energiei electrice, în funcție de puterea subscrisă și tensiunea de racordare ⁽⁴⁾. Societatea POWEO estimează partea costurilor de transport la aproximativ 45 % din tariful pentru un consumator profesional ⁽⁵⁾.

(47) Având în vedere cele precedente și decizia de inițiere a procedurii, tabelul 2 prezintă evoluția valorii părții de furnizare a tarifelor standard și de întoarcere, adică scăderea părții de costuri de transport și de utilizare a rețelei din prețul total al energiei electrice în tarifele dintre ianuarie 2004 și ianuarie 2012. În scopul de a evalua existența unui eventual avantaj economic pentru beneficiarii tarifelor respective, trebuie să comparăm partea de „furnizare” cu prețurile de piață disponibile în cursul perioadei, așa cum sunt descrise în considerentele 43-45, comparație care va face obiectul considerentelor 109 și 110.

Tabelul 2

Partea aferentă furnizării din tarifele standard și de întoarcere (EUR/MWh fără taxe) de la 1 ianuarie 2004 la 1 ianuarie 2012 ⁽⁶⁾

EUR	Partea aferentă „furnizării” din tariful galben	Partea aferentă „furnizării” din tariful verde	Partea aferentă „furnizării” din tariful de întoarcere galben	Partea aferentă „furnizării” din tariful de întoarcere verde
1 ianuarie 2004	nedeterminată	nedeterminată	neaplicabil	neaplicabil
15 august 2006	37,1	33,8	neaplicabil	neaplicabil

⁽³⁾ Disponibil la adresa: <http://www.cre.fr/documents/publications/rapports-thematiques/fonctionnement-des-marches-de-gros-de-l-electricite-et-du-gaz-naturel/consulter-le-rapport>

⁽⁴⁾ <http://www.environnement.cci.fr/energie/electricite/reseau-transport-electricite.htm>

⁽⁵⁾ Sursa: POWEO, citată de Companynews, http://www.companynewsgroup.com/imprimer.asp?co_id=111260

⁽⁶⁾ Tarife bazate pe avizele CRE privind decretele referitoare la prețurile de vânzare a energiei electrice.

⁽¹⁾ Tarife bazate pe opiniile CRE privind decretele referitoare la prețurile de vânzare a energiei electrice.

⁽²⁾ A se vedea, de exemplu, *Observatorul piețelor de energie electrică și de gaze – trimestrul trei, 2008* al CRE, p. 22, disponibil la adresa: http://www.cre.fr/fr/marches/observatoire_des_marches

EUR	Partea aferentă „furnizării” din tariful galben	Partea aferentă „furnizării” din tariful verde	Partea aferentă „furnizării” din tariful de întoarcere galben	Partea aferentă „furnizării” din tariful de întoarcere verde
16 august 2007	38,2	34,7	52,1	46,9
15 august 2008	42,4	38,9	59	51,6
15 august 2009	43,7	41,1	62,5	54,5
15 august 2010	46,1	43,7	62	57,8
1 ianuarie 2012	46,1	44,3	Nu mai există	Nu mai există

Situația deosebită a pieței franceze de energie electrică

- (48) Piața franceză a energiei electrice prezintă caracteristici specifice în cadrul Uniunii Europene. O singură societate, EDF, deține 87 % din capacitățile de producție electrică din Franța continentală și metropolitană, dacă se iau în considerare toate sursele, în special cea nucleară și cea hidroelectrică⁽¹⁾. În consecință, EDF (sau, într-o mai mică măsură, societățile locale de distribuție) păstrează în Franța o cotă de piață ce depășește 85 % și rămâne predominantă în ansamblul segmentelor de clientelă, fie că este vorba de persoane fizice, de întreprinderi mici și mijlocii sau de clienții mari. Astfel, potrivit observatorului piețelor al CRE din trimestrul 3 al anului 2011, doar 7 % dintre amplasamente (și 35 % din consumul total) beneficiază de furnizare de piață (18 % pentru marile amplasamente nerezidențiale, 15 % pentru micile amplasamente nerezidențiale și 5-6 % pentru celelalte amplasamente), restul de 93 % beneficiind de furnizare la tarifele reglementate. Imensa majoritate a amplasamentelor care beneficiază de tarife reglementate sunt clienții ai EDF.
- (49) În special, EDF asigură în întregime producția de energie electrică de origine nucleară, care reprezintă, în mod constant, peste 75 % din totalul energiei electrice produse în Franța, datorită parcului său de centrale nucleare. De altfel, EDF exploatează principalele concesiuni de energie electrică de origine hidroelectrică, în timp ce dezvoltarea de noi capacități hidroelectrice este împiedicată de limite naturale. Parcul de producție de centrale nucleare construit înainte de liberalizarea piețelor la nivelul Uniunii Europene este foarte standardizat (în esență o singură tehnologie pentru paliere corespunzând diferitelor puteri instalate: 900-1 600 MW) – și deci propice economiilor la scară largă în domeniul întreținerii, investițiilor, formării și repartizării personalului etc. – și în mare parte amortizat la costuri de producție medii cu mult inferioare celor caracteristice altor tehnologii clasice.
- (50) Într-adevăr, energia electrică de origine nucleară are o structură de costuri totale caracterizată de importanța

costurilor fixe (precum amortizarea centralelor, costurile de reprocesare și depozitare a deșeurilor, costurile de dezafectare) și de nivelul relativ scăzut al costurilor variabile (îndeosebi a celor legate de combustibil). Cu titlu ilustrativ, costurile totale ale energiei electrice produse în Europa pe baza gazelor naturale (68 EUR/MWe) și a cărbunelui (61 EUR/MWe) sunt mai mari cu 76 % și respectiv 59 % față de cele ale energiei electrice de origine nucleară (39 EUR/MWe). În plus, costurile variabile ale combustibilului sunt și mai determinante decât costurile totale pentru stabilirea prețurilor pe piața angro pornind de la costul marginal al energiei electrice. Dar aceste costuri variabile reprezintă în medie 28 % din costurile totale respective pentru centralele cu cărbuni, 70 % pentru centralele cu gaze și doar 16 % pentru ciclul combustibilului nuclear⁽²⁾.

- (51) Astfel, în ceea ce privește piața franceză, CRE estima în 2011 că prețul care ar remunera condițiile economice de exploatare pe termen lung a parcului nuclear al EDF s-ar situa între 36 și 39 EUR/MWh, costurile operaționale stabilindu-se, la rândul lor, la 25 EUR/MWh⁽³⁾. Faptul că dispune de energie electrică nucleară cu o asemenea diferență față de costurile marginale reprezintă un avantaj semnificativ pentru EDF comparativ cu un concurent care produce energie electrică de origine termică sau din surse regenerabile.
- (52) Din cauza interconexiunii cu statele membre vecine, prețul angro al energiei electrice în Franța este stabilit la nivel regional („rețeaua” Franța/Germania/Benelux). Astfel, este în mare măsură stabilit, la un nivel superior celui al energiei electrice de origine nucleară, de costul de funcționare al centralelor cu gaze și cu cărbuni, ceea ce furnizează un avantaj competitiv energiei nucleare, sub forma unei rente în stabilirea de prețuri. Niciun competitor efectiv sau potențial nu beneficiază de condiții asemănătoare și nu ar putea decât după mai multe decenii să se doteze cu un parc de producție la costuri reduse, care să reprezinte o parte semnificativă din parcul constituit de centralele nucleare și hidroelectrice ale EDF.

Schimbul de scrisori dintre Comisie și autoritățile franceze

- (53) Ținând seama de această situație, la 15 septembrie 2009, primul ministru francez pe de o parte, și comisarii responsabili cu concurența și cu energia electrică pe de altă parte, au realizat un schimb de scrisori privind principiile unui proiect de reformă a pieței energiei electrice franceze, prevăzând în special:
- (a) dispariția rapidă a tarifelor de întoarcere și dispariția, mai progresivă, a tarifelor reglementate pentru întreprinderile mari și mijlocii, obiectivul urmărit fiind dispariția completă până în 2015;

⁽¹⁾ Decizia nr. 11/D-09 a Autorității concurenței din 8 iunie 2011.

⁽²⁾ A se vedea „Costuri estimate ale producției de energie electrică”, AEN-IEA, ediția 2010, valori medii cu actualizarea la 5 %.

⁽³⁾ Opinia CRE din 5 mai 2011, p. 5.

(b) o măsură „de acces regulat la energia electrică nucleară istorică” obligând EDF să vândă la un preț reglementat, fixat în funcție de costuri, o parte din producția sa de energie electrică de origine nucleară (de ordinul a 25 %, cu un plafon de 100 TWh) concurenților săi pe piața cu amănuntul a energiei electrice, pentru a stimula concurența pe această piață. Concurenții EDF ar fi astfel în măsură să facă oferte la prețuri comparabile cu cele pe care le poate propune EDF, ceea ce ar trebui să permită o concurență efectivă și să facă să nu mai fie necesară menținerea tarifelor reglementate.

Reforma pieței franceze a energiei electrice

- (54) Pentru a materializa angajamentele luate de Franța, guvernul francez a numit o comisie de experți, prezidată de dl Paul Champsaur, însărcinată cu formularea de propuneri de organizare a pieței energiei electrice. Propunerile sale au reprezentat fundamentul Legii nr. 1488/2010 privind noua organizare a pieței energiei electrice, adoptată pe 7 decembrie 2010 ⁽¹⁾, și al Decretului său de punere în aplicare nr. 2011-466 din 28 aprilie 2011 ⁽²⁾.
- (55) Legea nr. 1488/2010 precizează că tarifele de întoarcere dispar la 1 iulie 2011, în timp ce tarifele standard galben și verde vor trebui să dispară în 2015. Legea nr. 1488/2010 a modificat, de asemenea, Legea nr. 108/2000 din 10 februarie 2000 privind modernizarea și dezvoltarea serviciului public energetic, introducând în aceasta articolul 4-1 care prevede că, începând de la 1 iulie 2011, pe o durată de 15 ani, furnizorii alternativi de energie electrică au un drept de acces regulat la energia electrică nucleară istorică pentru un volum total care nu poate depăși 100 TWh, adică aproximativ 25 % din producția parcului nuclear istoric. Prețul accesului regulat la energia electrică nucleară istorică este stabilit într-o primă fază de către guvern, pe baza opiniei CRE. Alineatul VII al articolului 4-1 prevede că, pentru a asigura o remunerare justă pentru EDF, prețul trebuie să fie reprezentativ pentru condițiile economice ale producției de energie electrică din centralele sale nucleare pe durata măsurii. Prețul accesului regulat la energia electrică nucleară istorică trebuie să țină seama de elementele următoare:
- (a) o remunerare a capitalurilor, ținând seama de natura activității;
 - (b) costurile de exploatare;
 - (c) costurile investițiilor de întreținere sau necesare prelungirii duratei autorizației de exploatare;
 - (d) costurile estimate asociate costurilor nucleare pe termen lung.
- (56) Prețul accesului regulat la energia electrică nucleară istorică a fost fixat prin decret al ministrului energiei electrice în mai 2011 la 40 EUR/MWh începând de la 1 iulie 2011, pentru ca un consumator ce beneficiază de tariful de întoarcere la 30 iunie 2011 să poată primi apoi

propunerea unei oferte de piață fondate pe prețul de acces (angro) la același nivel al prețului cu amănuntul. Printr-un decret separat, prețul accesului regulat la energia electrică nucleară istorică pentru 2012 a fost fixat la 42 EUR/MWh ⁽³⁾. Guvernul a indicat că nivelul prețului reținut pentru 2011 rezulta din necesitatea de a asigura o continuitate, la nivelul prețurilor angro, cu tariful de întoarcere. Pentru 2012, guvernul justifică nivelul prețului prin faptul că a luat în calcul anticipat investițiile indispensabile consolidării securității centralelor nucleare în urma accidentului de la Fukushima.

- (57) Începând cu 8 decembrie 2013, prețul accesului regulat la energia electrică nucleară istorică va fi stabilit de CRE. Un decret în Consiliul de stat trebuie să precizeze condițiile în care sunt stabilite prețurile accesului de către CRE.
- (58) Prima perioadă de furnizare de acces regulat la energia electrică nucleară istorică a început la 1 iulie 2011. 32 furnizori au semnat un acord-cadru cu EDF, urmând ca 61,3 TWh de acces regulat la energia electrică nucleară istorică să fie livrați între 1 iulie 2011 și 30 iunie 2012. Pentru 2011, un volum de 84,4 % din accesul regulat la energia electrică nucleară istorică este atribuit furnizorilor concurenți ai EDF. Acest volum reprezintă partea de producție nucleară istorică din consumul total al consumatorilor finali în Franța metropolitană continentală.
- (59) În ianuarie 2012, un nou schimb de scrisori între prim-ministrul francez, pe de o parte, și comisarii responsabili cu concurența și cu energia electrică, pe de altă parte, a precizat angajamentele Franței asupra a două puncte suplimentare:
- deciziile luate după vara anului 2012 privind tarifele reglementate vor permite reducerea, raportat la 2012 și apoi, în fiecare an, raportat la vara precedentă, a diferenței dintre suma totală a costurilor și tariful reglementat;
 - nivelul prețului pentru accesul regulat la energia electrică nucleară istorică nu va evolua atâta timp cât decretul stabilind metoda de calcul a prețului de acces regulat la energia electrică nucleară istorică nu va intra în vigoare, publicarea decretului fiind prevăzută pentru cel mai târziu 7 decembrie 2013.

II. REZUMATUL ÎNDOIELILOR EXPRIMATE DE COMISIE ÎN DECIZIILE SALE DE ÎNȚIERE ȘI DE EXTINDERE A PROCEDURII

- (60) În deciziile sale de inițiere și, ulterior, de extindere a procedurii de investigare, Comisia a considerat că tarifele standard reglementate verzi și galbene și tarifele de întoarcere erau imputabile statului francez, deoarece fuseseră instituite și revizuite prin acte legislative sau de reglementare emise de acesta. Aceste tarife puneau în joc resurse sub controlul statului, fie că era vorba de resurse

⁽¹⁾ JORF nr. 0284 din 8 decembrie 2010, p. 21 467.

⁽²⁾ JORF nr. 0100 din 29 aprilie 2011, p. 7 472.

⁽³⁾ Decrete publicate în JORF nr. 0117 din 20 mai 2011, p. 8 792 și p. 8 793.

ale EDF, sub controlul statului sau de contribuții specifice sub controlul unei entități, Casa de depuneri și consemnațiuni, desemnată de acesta.

- (61) Deoarece tarifele reglementate confereau un avantaj economic raportat la prețurile de piață în beneficiul întreprinderilor aprovizionate cu energie electrică la aceste tarife și prezente în toate sectoarele economice deschise concurenței și schimburilor între state membre, tarifele păreau echivalente cu regimurile de ajutor susceptibile de subminarea concurenței și de afectarea comerțului între state membre în sensul articolului 107 alineatul (1) din TFUE.
- (62) În aceste decizii, Comisia și-a exprimat, de asemenea, îndoieli referitoare la compatibilitatea tarifelor standard și a tarifelor de întoarcere cu piața internă.
- (63) Comisia aprecia în special că derogările prevăzute la articolul 107 alineatul (2) din TFUE nu păreau să se aplice, deoarece ajutoarele nu sunt acordate consumatorilor individuali, nu sunt destinate remedierii daunelor provocate de calamitățile naturale sau de alte evenimente extraordinare și nici nu sunt acordate economiei din anumite regiuni ale Republicii Federale Germania afectate de divizarea Germaniei.
- (64) Derogările prevăzute la articolul 107 alineatul (3) literele (a), (b) și (d) din TFUE nu păreau, de asemenea, aplicabile. În fapt, cu excepția unor circumstanțe excepționale care nu păreau întrunite în speță, articolul 107 alineatul (3) litera (a) nu autorizează ajutorul de exploatare. În plus, ajutoarele nu sunt destinate să promoveze realizarea unui proiect important de interes european comun sau să remedieze o perturbare gravă a economiei unui stat membru, nici destinate să promoveze cultura și protecția patrimoniului.
- (65) Articolul 107 alineatul (3) litera (c) din TFUE prevede posibilitatea autorizării unor ajutoare destinate să faciliteze dezvoltarea anumitor activități sau anumitor regiuni economice, atunci când acestea nu modifică condițiile schimburilor comerciale într-o măsură contrară interesului comun. Comisia observa că ajutoarele în cauză nu puteau fi autorizate în temeiul orientărilor și cadrelor care explică modul în care aceasta aplică dispozițiile acestui articol.
- (66) Comisia a exprimat, de asemenea, îndoieli cu privire la faptul că aceste tarife aplicabile întreprinderilor mijlocii și mari ar putea constitui o compensare pentru furnizarea unui serviciu de interes economic general în sensul articolului 106 alineatul (2) din TFUE.
- (67) În decizia sa de extindere a procedurii, Comisia a apreciat că îndoielile exprimate în decizia de inițiere din 2007 privind compatibilitatea cu piața internă a elementului de ajutor de stat inclus inițial în sistemul tarifelor de întoarcere erau valabile și pentru elementul de ajutor inclus în acest sistem al tarifelor de întoarcere în forma modificată de articolul 166 din Legea nr. 776/2008.

IV. OBSERVAȚII ALE PĂRȚILOR INTERESATE

- (68) Mai mulți furnizori și consumatori interesați au prezentat Comisiei observațiile lor.

Furnizori

- (69) Poweo, prin scrisoarea din 14 august 2007, arată că este de acord cu analiza Comisiei privind existența unui ajutor de stat. În ceea ce privește existența unui avantaj, întreprinderea confirmă că tarifele standard constituie un avantaj raportat la condițiile de aprovizionare pe piața angro, raportat la tariful de întoarcere și la ofertele comerciale ale EDF. Tarifele de întoarcere sunt un avantaj raportat la condițiile de aprovizionare pe piața angro. În ceea ce privește selectivitatea, Poweo adaugă că exercitarea eligibilității la tariful de piață este ireversibilă (consumatorul nu mai poate reveni la tariful reglementat). În plus, tarifele standard și de întoarcere favorizează întreprinderile consumatoare de energie electrică în detrimentul altor surse de energie. Prin scrisoarea din 25 iunie 2009, prin care comunica observațiile sale privind decizia de extindere a procedurii, Poweo a furnizat date suplimentare privind modul de stabilire a ofertelor sale de preț.
- (70) ENEL, într-o scrisoare din 21 septembrie 2007, estimează că tarifele istorice sunt prea scăzute și că tarifele de întoarcere îi spoliază pe operatorii alternativi. Întreprinderea adaugă că noile amplasamente au avut dreptul la tarife istorice în pofida opiniei Consiliului de stat francez în domeniu. Prin scrisoarea din 27 mai 2009, ENEL adaugă că tarifele reglementate verde și galben sunt inferioare tarifelor de piață și că nu au urmat variațiile înregistrate de acestea din urmă, împiedicând apariția oricărei concurențe. În plus, compensația prevăzută pentru furnizori în cadrul mecanismului tarifului de întoarcere este insuficientă, sporind avantajul indus pentru consumatori. În cele din urmă, tariful de întoarcere nu le permite furnizorilor să își acopere costurile de producție și de comercializare, nici să recupereze în măsură suficientă capitalul investit. Acesta a împiedicat dezvoltarea concurenței pe piața franceză.
- (71) Electrabel, prin scrisoarea din 19 septembrie 2007, estimează că ajutorul oferă un avantaj anumitor furnizori de energie electrică. Compensația virată anumitor furnizori nu depinde de diferența în termeni de cifră de afaceri dintre prețul contractului și tariful de întoarcere, ci ar fi calculată în funcție de costurile de aprovizionare ale furnizorului. Astfel, nu ar exista nicio corelație între pierderea de venituri suportată de furnizor și compensația primită, care ar trebui însă să compenseze această lipsă de câștig. În ceea ce privește existența unui serviciu de interes economic general care ar fi facturat consumatorilor, adevărații beneficiari ai tarifului de întoarcere, Electrabel estimează că aceasta nu a fost demonstrată. În scrisoarea sa din 26 iunie 2009, Electrabel adaugă că tariful de întoarcere conduce la elaborarea de oferte uniforme de către furnizorii de energie electrică și îi împiedică să fie creativi. Aproape toate amplasamentele clienților Electrabel au solicitat să beneficieze de tariful de întoarcere. Tariful de întoarcere a antrenat o eliminare progresivă a furnizorilor alternativi în favoarea EDF, deoarece, la tarif egal, consumatorii îl

preferă pe acesta din urmă. Electrabel consideră că există un avantaj pentru furnizorii de energie electrică în detrimentul altor energii, precum gazele naturale. În ceea ce privește tariful de întoarcere, acesta este selectiv în măsura în care posibilitatea de a beneficia de el depinde de data eligibilității amplasamentului, care, la rândul său, depinde de dimensiunea amplasamentului.

- (72) O întreprindere care a solicitat confidențialitatea estimează că tarifele reglementate reprezintă un ajutor de stat în favoarea EDF, deoarece tariful albastru este superior tarifului de piață. Deoarece EDF beneficiază de un monopol *de facto* pentru aplicarea acestor tarife, primește o supracompensare. Una dintre filialele acestei întreprinderi a fost împiedicată să intre pe piața franceză din cauza tarifelor de întoarcere. Intrarea pe piață era deja dificilă din cauza nivelului tarifelor angro și a celorlalte costuri (în special tariful de acces la rețea) pentru clienții care beneficiau de tarifele verde și galben. Tariful de întoarcere crea o dificultate suplimentară, din cauza nivelului său.

Consumatori

- (73) În observațiile sale din 13 august 2007, Uniden (Uniunea industriilor utilizatoare de energie) estimează că funcționarea imperfectă a pieței face necesare tarifele reglementate. Tarifele tranzitorii nu sunt resurse de stat, deoarece permit operatorilor alternativi să aibă acces la energia electrică nucleară și hidraulică de care nu dispun, asigurând totodată acoperirea costurilor pentru operatorii istorici. Selectivitatea nu este aparentă, deoarece structura tarifelor corespunde celei a costurilor reale pentru fiecare categorie de clienți.
- (74) La 28 mai 2009, în observațiile sale privind decizia de extindere a procedurii, UNIDEN contestă analiza Comisiei privind selectivitatea tarifelor, deoarece aceasta nu ține cont de diferențele între costurile de furnizare în funcție de segmentele de clientelă. Distincția dintre aplicarea tarifului de întoarcere în cursul contractului și semnarea unui contract direct la tariful de întoarcere, deși aparent este logică, pare în realitate eronată. În fapt, prețul nu este decât o componentă a valorii economice globale a unui contract de furnizare. Consumatorii acordă importanță și stabilității și vizibilității prețului pe care îl plătesc pentru aprovizionarea lor cu energie electrică. Contrar celor indicate în decizia de extindere a procedurii, tariful de întoarcere a fost impus consumatorului, indiferent de cererea acestuia. Există într-adevăr exemple concrete de cereri nesatisfăcute în legătură cu contracte care depășesc luna iunie 2010 și cu consumatorii care nu solicitau neapărat aplicarea tarifului de întoarcere. Prin urmare, calcularea unui eventual „avantaj economic” este iluzorie, deoarece mecanismul a fost impus consumatorilor. Pare dificil, în ceea ce privește prima perioadă de aplicare a tarifului de întoarcere, să se invoce selectivitatea, deoarece mecanismul era limitat la consumatorii care făcuseră această cerere înainte de 30 iunie 2007. Orice consumator a avut în fapt la dispoziție 6 luni pentru a lua o decizie care să îi asigure certitudinea și vizibilitatea prețurilor timp de 2

ani. De asemenea, a nu permite fluctuații în gestionarea tarifelor de întoarcere este o măsură pertinentă, având ca scop doar eliminarea speculei în legătură cu prețurile de piață și tarifele de întoarcere, în măsura în care caracterul sezonier al tarifului de întoarcere este stabilit dinainte, iar cel al pieței se schimbă în permanență.

- (75) În ceea ce privește finanțarea din resurse de stat, consumatorul, care nu a beneficiat de reducerea așteptată a contribuției la serviciul public energetic ar fi beneficiat astfel de un ajutor de stat, chiar dacă respectiva contribuție a finanțat compensația tarifului de întoarcere. În ceea ce privește contribuția producătorilor de energie electrică de origine hidraulică sau nucleară, trebuie remarcat că nivelul acestuia este semnificativ inferior diferenței dintre prețul energiei electrice la tariful de întoarcere și prețul energiei electrice la tariful verde sau la tariful prevăzut de contractele „la liber” convenite în mod liber de producători. UNIDEN a concluzionat că această contribuție nu face în realitate decât să preia „excedentul de profit” realizat de acești producători prin introducerea sistemului tarifelor de întoarcere.
- (76) CLEEE (Comitetul de legătură între întreprinderile care și-au exercitat eligibilitatea), prin scrisoarea din 16 august 2007, a indicat că funcționarea pieței franceze de energie electrică este inadecvată și că prețurile practicate pe piața liberă nu reflectă costurile de producție. Prețul de piață reținut ca valoare de referință de către Comisie era, potrivit Comitetului, unul distorsionat. Finanțarea tarifului de întoarcere nu ar proveni din resurse de stat, ci ale consumatorilor și producătorilor care realizează o marjă vânzând la tariful de întoarcere. Deoarece tariful de întoarcere este accesibil tuturor, CLEEE îi contestă selectivitatea. Prin scrisoarea din 2 iunie 2009, CLEEE a adăugat că tariful de întoarcere nu constituia un avantaj, deoarece nu făcea decât să limiteze dezavantajul suportat de clienții care au renunțat la tarifele reglementate și nu puteau reveni la acestea. CLEEE estimează că prețul de piață nu poate fi reținut ca indicator pentru a stabili existența unui avantaj economic, deoarece este rezultatul unor mecanisme de piață inadaptate sau distorsionate. CLEEE contestă faptul că tariful de întoarcere este selectiv, deoarece este accesibil tuturor consumatorilor care și-au exercitat eligibilitatea și nu favorizează niciun amplasament, nicio întreprindere, niciun sector de activitate și nicio zonă geografică.
- (77) CLEEE insistă asupra structurii și nivelului tarifului de întoarcere și explică distincția esențială dintre profilul de consum și volumul consumului. „Porțiunile tip benzi” ale tarifului de întoarcere sunt în opinia sa sensibil identice, contrar a ceea ce lăsa să se înțeleagă elementele aflate la dispoziția Comisiei. Tariful de întoarcere avantajează marii consumatori de energie electrică în detrimentul celor mai mici. CLEEE contestă faptul că tariful de întoarcere ar trebui considerat ca provenind dintr-o resursă de stat și că este îndeplinită condiția privind afectarea schimburilor comerciale, în special deoarece Comisia nu stabilește că tariful de întoarcere este inferior prețurilor de cost, nici că acei consumatori care beneficiază de tariful de întoarcere

cumpără energie electrică la un preț mai convenabil decât concurenții lor din Europa care beneficiază încă, adesea, de tarife reglementate. CLEEE adaugă că tariful de întoarcere (presupunând că este un ajutor de stat, ceea ce nu este cazul, în opinia sa) este compatibil cu tratatul. Într-adevăr, articolul 30-1 din Legea din 9 august 2004 privind serviciul public energetic și al gazelor și întreprinderile de electricitate și de gaze ar fi calificat tariful de întoarcere drept serviciu de interes economic general impus întreprinderilor din sectorul energetic. CLEEE a amintit în ce grad era necesară această măsură pentru a proteja consumatorii care și-au exercitat eligibilitatea și care este, în același timp, proporțională și nu afectează în mod excesiv comerțul.

- (78) SNC Paris Voltaire, prin scrisoarea din 20 iulie 2009, consideră că finanțarea ajustării geografice a furnizării de energie electrică în teritorii care nu sunt interconectate prin contribuția la serviciul public energetic este un ajutor de stat.

V. OBSERVAȚIILE FRANȚEI

- (79) În observațiile lor privind decizia de inițiere a procedurii, autoritățile franceze contestă analiza Comisiei.

Comentarii privind tarifele standard

- (80) În ceea ce privește existența unui avantaj, Franța apreciază că:

(a) diferența eventuală între nivelul tarifelor standard și prețurile observate la bursele de energie electrică, în special Powernext, este, în mod clar, conjuncturală (între 1999 și 2004, acestea din urmă erau inferioare tarifelor reglementate);

(b) referirea la prețurile la bursele de energie electrică nu este relevantă, în măsura în care cea mai mare parte a energiei electrice cumpărate de întreprinderi este în afara bursei, iar prețurile observate pe Powernext nu sunt justificate de fundamentele economice care determină realitatea tranzacțiilor dintre cumpărătorii și producătorii de energie electrică.

- (81) Ținând seama de aceste două motive, Franța a concluzionat că tarifele standard nu constituie un avantaj pentru întreprinderile care beneficiază de ele.

- (82) Autoritățile franceze contestă, de asemenea, selectivitatea tarifelor standard și afirmă că este logic și coerent din punct de vedere economic ca tarifele standard să nu aibă același impact financiar (în numerar) pentru un consumator mare și un consumator mic de energie electrică, iar costul să nu fie proporțional cu volumul consumat, din cauza varietății costurilor mijloacelor de producție. Potrivit Franței, reglementarea tarifelor standard constituie o măsură generală de reglementare a prețurilor aplicabilă oricărui întreprinderi consumatoare de energie electrică care nu au optat să își exercite eligibilitatea și să adere la piața liberă.

- (83) Autoritățile franceze contestă argumentul privind utilizarea resurselor publice din două motive:

(a) tarifele standard nu determină utilizarea niciunei resurse bugetare sau fiscale și nu au împiedicat EDF să obțină rezultate pozitive;

(b) tarifele standard, care reflectă fundamentele pieței energiei electrice și costurile parcului de producție al EDF, constituie nivelul corect de preț de vânzare a energiei electrice și, deci, nu pot fi considerate o pagubă pentru EDF.

- (84) Franța adaugă că, deoarece nu s-a adus atingere concurenței, comerțul transfrontalier nu poate fi afectat.

Comentarii privind tariful de întoarcere

- (85) Franța afirmă că tariful de întoarcere nu constituie un ajutor de stat.

- (86) Potrivit Franței, tariful de întoarcere este construit prin simpla majorare a tarifelor standard, păstrând structura acestora din urmă. Având în vedere că noțiunea de avantaj raportat la consumatorii finali care dispun de oferte nereglementate nu este pertinentă în cadrul tarifelor standard, aceasta nu este deci pertinentă *a fortiori* nici în cadrul tarifului de întoarcere. De asemenea, absența scutirii de costuri pentru consumatorii finali care se alimentează la tarife standard implică neapărat o absență a scutirii de costuri pentru cei alimentați la tariful de întoarcere.

- (87) Potrivit autorităților franceze, reglementarea tarifului de întoarcere constituie într-adevăr o măsură generală de reglementare a prețurilor aplicabile tuturor întreprinderilor consumatoare de energie electrică.

- (88) Autoritățile franceze contestă că există o finanțare din resurse publice. Într-adevăr, imputabilitatea măsurii statului, în sensul că măsura este impusă printr-o lege, nu este suficientă pentru a caracteriza transferul de resurse publice. Mai specific, partea de compensație care este suportată de consumatorii finali prin intermediul contribuției la serviciul public energetic exclude legătura cu resursele publice. Autoritățile franceze consideră deci că utilizarea unei părți din veniturile din contribuția pentru serviciul public energetic pentru a alimenta măsura de compensare a furnizorilor care beneficiază de tariful de întoarcere nu ar putea fi considerată ca implicând un transfer de resurse publice. Cealaltă parte a compensației este finanțată de contribuția încasată de la producătorii de energie electrică hidro-nucleară, indiferent de statutul lor public sau privat, care dispun de mijloace de producție de energie electrică importante (pragul de 2 000 MW) și caracterizate de costurile scăzute și de o amortizare realizată în mare măsură. Această contribuție nu poate conduce la ideea că are loc un transfer direct sau indirect de resurse publice.

- (89) Franța face referire la hotărârea „PreussenElektra AG” pronunțată de Curte în cauza C-379/98 (punctul 58) ⁽¹⁾: „din jurisprudența Curții rezultă că numai avantajele acordate direct sau indirect prin intermediul resurselor de stat sunt considerate ajutoare în sensul articolul 92 alineatul (1) din tratat”. În această privință, se poate constata că nu există nicio legătură directă sau indirectă între mecanism (operațiuni de plată sau de transfer) și resursele publice ale statului, chiar prin intermediul intervenției Casei de depuneri și consemnațiuni. În fapt, Casa de depuneri și consemnațiuni nu joacă decât un rol complet transparent. În niciun moment, Casa de depuneri și consemnațiuni nu are nicio competență în privința stabilirii cuantumului sau destinației sumelor colectate și redistribuite. Aceste sume sunt contabilizate într-un cont separat și nu pot fi în niciun fel confundate cu resurse asupra cărora Casa de depuneri și consemnațiuni exercită o putere de gestiune. Intervenția Casei de depuneri și consemnațiuni reprezintă o garanție a simplității și transparenței în schimburile dintre contribuitori și beneficiarii compensației.
- Comentarii privind observațiile părților terțe*
- (90) Franța și-a prezentat comentariile privind observațiile terților la 31 ianuarie 2008. Aceasta a reamintit că prețurile observate la bursele de energie electrică nu pot fi considerate valori de referință. Într-adevăr, prețul observat la bursele de energie electrică din Franța reflectă costul producției de energie electrică în Germania, indiferent dacă această energie electrică este livrată sau nu în Franța. În acest sens, autoritățile franceze subliniază că volumele tranzacționate la bursele de energie electrică nu sunt în totalitate livrate: aproximativ 10 % din volumele care fac obiectul schimburilor pe piața la termen a Powernext sunt efectiv livrate. Franța adaugă că prețurile observate la bursele de energie electrică nu reflectă prețul contractelor în derulare ale consumatorilor finali.
- (91) Franța afirmă că, în cadrul mecanismului de compensare a tarifului de întoarcere, supracompensarea nu este posibilă. Aceasta reamintește faptul că măsura a fost stabilită după ample consultări ale ansamblului părților implicate, existând preocuparea constantă de a limita la maximum efectele de chilipir și de oportunitate, și aceasta sub controlul CRE. Modul de funcționare este următorul: orice furnizor care alimentează un client final la tariful de întoarcere poate beneficia de o compensație. Compensația este calculată ca diferența dintre încasăările sale la tariful de întoarcere (în EUR/MWh) și costurile sale de aprovizionare. Acestea din urmă sunt totuși plafonate printr-un cost de aprovizionare teoretic determinat prin referință la prețurile observate la bursele energiei electrice (este vorba, aproximativ, de o medie ponderată a diferitelor prețuri observate la bursele energiei electrice). Plafonul costurilor de aprovizionare pentru un an N nu este cunoscut în mod riguros decât la sfârșitul aceluiași an N. Pare dificil de stabilit o strategie care să poată efectiv permite o supracompensare. Presupunând că un operator ajunge să pună la punct o asemenea strategie, aceasta ar fi sancționată de CRE, organism însărcinat cu aplicarea acestei măsuri.
- (92) Autoritățile franceze consideră că, în cazul în care Comisia este nevoită să ajungă la concluzia, pe care acestea o contestă, că tarifele standard și tariful de întoarcere reprezintă ajutor de stat, acest ajutor ar trebui să fie considerat compatibil în temeiul articolului 106 alineatul (2) din TFUE interpretat din perspectiva articolului 3 alineatul (2) din Directiva 2003/54/CE. De asemenea, aceste tarife ar trebui considerate, potrivit autorităților franceze, ajutoare compatibile cu piața internă în temeiul articolului 107 alineatul (3) din TFUE, deoarece corectează o slăbiciune a pieței. În orice caz, tarifele standard ar trebui să fie calificate drept ajutor existent, deoarece sunt anterioare liberalizării pieței energiei electrice. În sfârșit, în cazul în care Comisia refuză să considere tarifele standard ca un ajutor existent, autoritățile franceze consideră că sunt îndreptățite să sublinieze principiile încrederii legitime și certitudinii juridice.
- Comentarii privind extinderea procedurii*
- (93) Autoritățile franceze își mențin analiza pe care au prezentat-o ca răspuns la decizia de inițiere a procedurii. În ceea ce privește existența unui avantaj, acestea arată că, chiar presupunând că prețurile observate la bursele de energie electrică pot fi considerate o valoare de referință pertinentă, spre deosebire de perioada 2004-2007, prețurile de piață sunt la același nivel ca tariful de întoarcere în 2009.
- (94) În ceea ce privește selectivitatea, autoritățile franceze subliniază că tariful de întoarcere urmărește să se evite specula între un sistem reglementat și prețurile de piață. Tariful de întoarcere nu este cu nimic selectiv, este o măsură generală: actorii trebuie să țină cont de el când fac alegerea în materie de oferte de furnizare de energie electrică. În acest sens, autoritățile franceze reamintesc faptul că se estimează de către Curte că o măsură de stat care este în beneficiul tuturor întreprinderilor de pe teritoriul național, fără să facă distincție, nu este susceptibilă de a constitui un ajutor de stat. Franța adaugă că diferitele metode de stabilire a tarifului de întoarcere se bazează pe criterii obiective și tehnice, care sunt de altfel aceleași cu cele ale tarifului standard.
- (95) Potrivit Franței, noțiunea de selectivitate trebuie analizată prin prisma ansamblului de condiții oferite de piață tuturor întreprinderilor. Aceasta nu este pertinentă și operațională decât dacă măsura analizată constituie un avantaj decisiv în favoarea unei anumite categorii de actori ai pieței, în detrimentul celorlalte categorii. Această situație nu este valabilă în cazul de față. Dacă celelalte întreprinderi nu au subscris, în general, la tariful de întoarcere, acest lucru s-a întâmplat pentru că dispuneau de condiții de aprovizionare la prețuri de piață mai avantajoase. Aceste întreprinderi nu sunt în niciun caz dezavantajate de existența acestei măsuri. Selectivitatea nu poate fi analizată decât cu privire la natura întreprinderilor vizate: fiecare își stabilește propria strategie exploatând cât mai bine, în funcție de propriile caracteristici, posibilitățile oferite în materie de cost de aprovizionare. În schimb, este imposibil să nu se constate că tariful de întoarcere a fost ales de toate categoriile de întreprinderi. Nu există niciuna care să fie exclusă.

⁽¹⁾ Hotărârea din 13 martie 2001, Rec. 2001, p. I-02099.

- (96) În ceea ce privește existența și punerea în aplicare a resurselor publice, Franța indică, drept răspuns la punctul 77 al deciziei de extindere a procedurii, că grupul privat GDF Suez, care dispune de 3 000 de MW de energie electrică hidroelectrică de-a lungul cursului apei la un cost competitiv (aproximativ 30 EUR/MWh, redevența inclusă), nu primește compensații. De altfel, EDF și GDF Suez, chiar dacă nu au același statut, sunt totuși tratate exact în aceleași condiții în ceea ce privește finanțarea măsurii tarifului de întoarcere. Autoritățile franceze resping deci faptul că sunt utilizate resurse publice, pe motiv că EDF participă la finanțarea măsurii.
- (97) În ceea ce privește afectarea schimburilor comerciale și a concurenței, autoritățile franceze reamintesc că este de datoria Comisiei să aducă dovada că concurența este efectiv afectată, luând în considerare întreprinderile aflate în exact aceeași situație de fapt și de drept. În orice caz, tariful de întoarcere nu schimbă o stare de fapt veche, care face ca întreprinderile de pe piața franceză să fi putut beneficia de competitivitatea parcului de producție electric francez, în esență electro-nuclear.
- VI. EVALUAREA MĂSURILOR – EXISTENȚA UNUI AJUTOR DE STAT**
- (98) Articolul 107, alineatul (1) din TFUE prevede următoarele: „Cu excepția derogărilor prevăzute de tratate, sunt incompatibile cu piața internă ajutoarele acordate de state sau prin intermediul resurselor de stat, sub orice formă, care denaturează sau amenință să denatureze concurența prin favorizarea anumitor întreprinderi sau a producerii anumitor bunuri, în măsura în care acestea afectează schimburile comerciale dintre statele membre.”
- (99) Există un ajutor de stat în sensul articolului 107 alineatul (1) din TFUE atunci când o măsură acordă un avantaj anumitor întreprinderi sau producerii anumitor bunuri, dacă această măsură este selectivă, dacă este finanțată din resurse de stat și dacă afectează sau amenință să afecteze concurența și schimburile comerciale între state membre.
- (100) Comisia a analizat existența unui element de ajutor de stat în sensul articolului 107 alineatul (1) din TFUE în favoarea consumatorilor nerezidențiali care beneficiază de unul dintre cele două sisteme de tarife care fac obiectul prezentei proceduri. De altfel, în ceea ce privește tarifele standard, Comisia și-a limitat examinarea la perioada care începe la 1 iulie 2004, data liberalizării pieței energiei electrice. Într-adevăr, la această dată au devenit eligibili toți clienții nerezidențiali, în aplicarea Directivei 2003/54/CE. Înainte, doar un număr restrâns de întreprinderi erau eligibile.
- (101) Pentru a fi considerată selectivă cu privire la articolul 107 alineatul (1) din TFUE, o măsură de ajutor trebuie să favorizeze anumite întreprinderi sau anumite producții, ceea ce o distinge de măsurile generale aplicabile tuturor sectoarelor economiei.
- (102) Comisia estimează că faptul că tarifele standard și de întoarcere sunt în principiu aplicabile tuturor întreprinderilor consumatoare de energie electrică nu permite formularea concluziei că aceste măsuri sunt măsuri generale. Într-adevăr, pentru a fi calificate drept generale, este necesar ca măsurile în cauză să fie aplicabile tuturor întreprinderilor și nu doar celor care consumă energie electrică, dintre care unele pot favoriza acest consum în raport cu alte întreprinderi care utilizează alte surse de energie.
- (103) În schimb, măsurile tarifare în cauză sunt selective în sensul că favorizează întreprinderile care consumă energie electrică față de cele care utilizează combustibili fosili, precum cărbune, petrol și derivate sau, într-o anumită măsură, gaze, independent de faptul că prețurile acestora din urmă sunt, de asemenea, reglementate. De altfel, asemenea măsuri tarifare favorizează, *de facto*, întreprinderile mai mari consumatoare de energie electrică în măsura în care avantajul pe care îl au astfel sporește în mod necesar, odată cu nivelul consumului de energie electrică.
- (104) În plus, o selectivitate între întreprinderile consumatoare de energie electrică există datorită regulilor introduse, care definesc categorii de întreprinderi care pot sau nu să beneficieze de tarifele reglementate. Caracterul ireversibil al exercitării eligibilității între tarifele de piață și tarifele reglementate, prevăzut de articolul 66 din Legea nr. 781/2005 din 13 iulie 2005, include un evident element de selectivitate: întreprinderile care au ales să treacă la tariful de piață nu mai pot beneficia de tarifele standard. În plus, aplicarea criteriilor reprezentate de datele la care fusese făcută alegerea de a valorifica eligibilitatea sau de cele la care fuseseră făcute cererile de a fi aprovizionat printr-un sistem tarifar are ca efect suplimentar limitarea beneficiului tarifelor la anumite întreprinderi, excluzându-le pe altele.
- (105) Având în vedere cele sus-menționate, Comisia a concluzionat că tarifele standard galbene și verzi și tarifele de întoarcere prezintă un caracter selectiv cu privire la articolul 107 alineatul (1) din TFUE, în sensul că se aplică numai întreprinderilor consumatoare de energie electrică, chiar dacă se aplică unui mare număr de întreprinderi care exploatează peste 400 000 de amplasamente de consum de energie electrică în Franța. Într-adevăr, nici numărul mare de întreprinderi beneficiare, nici diversitatea sectoarelor de care aparțin aceste întreprinderi nu permit să se considere o măsură a statului ca o măsură generală.
- (106) Este mai bine ca examinarea aplicării tarifelor pentru secțiuni ample ale sectoarelor economice care au beneficiat și beneficiază de acestea să se facă în stadiul evaluării compatibilității tarifelor cu piața internă și nu în stadiul evaluării selectivității lor.

Avantaj economic

- (107) Există un avantaj în sensul articolului 107 alineatul (1) din TFUE dacă o măsură de stat permite unei întreprinderi să nu suporte costurile pe care în mod normal ar trebui să suporte în absența măsurii. Furnizarea de energie în condiții preferențiale rezultând dintr-o legislație națională este susceptibilă de a intra sub incidența

articolului menționat, deoarece plata aprovizionării cu energie electrică este în mod clar o cheltuială curentă normală a unei întreprinderi. Trebuie deci să se analizeze dacă măsurile în cauză conduc la o atenuare a acestei cheltuieli.

Comparație cu punctul de referință reprezentat de prețurile pieței

- (108) Comisia a analizat dacă tarifele standard și de întoarcere le permit beneficiarilor lor să se aprovizioneze cu energie electrică la un preț mai avantajos decât cel care ar prevala în absența acestor tarife, adică prețurile de piață. După cum pare de altfel să confirme Decretul ministerial din 22 decembrie 2008, prețurile energiei electrice furnizate pe piața liberă unui amplasament de consum de dimensiuni mari sau medii ar trebui, în absența tarifului de întoarcere, să corespundă într-o mare măsură unei combinații de prețuri ale contractelor la termen de bază și de vârf observate pe piața angro, această combinație fiind legată de profilul de consum al amplasamentului respectiv.
- (109) Tarifele standard au făcut obiectul unor adaptări regulate începând din 2006, urmărite în tabelul 1. Între ianuarie 2004 și ianuarie 2012, tarifele standard galbene au fost majorate cu 21 %, iar tarifele verzi cu 23,8 %. Aceste majorări nu au permis totuși să se asigure acoperirea costurilor de producție de partea de „furnizare” a tarifelor standard. Într-adevăr, din comparația datelor din tabelul 2 cu prețurile de piață descrise în considerentele 43-45 rezultă că, din 2004, partea de „furnizare” a tarifelor standard galben și verde se situează sistematic cu mai puțin de 25 % sub prețurile observate pe piațe.
- (110) În ceea ce privește tarifele de întoarcere galbene și verzi, acestea au crescut cu 13 % și respectiv 16 % în perioada lor de aplicare între 2007 și 2011. Pentru tarifele de întoarcere verzi, examinarea componentei lor aferentă furnizării, estimată raportat la valorile de referință ale prețurilor de piață, indică existența unui avantaj de cel puțin 9 % în fiecare an al perioadei examinate. În ceea ce privește tarifele de întoarcere galbene, comparația cu prețurile de furnizare de bază indică un avantaj anual care totuși nu este sistematic. În medie, în această perioadă, au fost inferioare cu 13 % prețurilor de piață. De altfel, tarifele galbene vizează întreprinderile medii care sunt susceptibile de a avea un consum mai mare la vârf, ceea ce subestimează o comparație întemeiată pe contractele de bază.
- (111) Prin urmare, atât în mod sistematic în fiecare an pentru tarifele standard și tarifele verzi de întoarcere, cât și în medie pentru tarifele galbene de întoarcere în cursul perioadei lor de aplicare, aplicarea tarifelor în cauză a procurat un avantaj economic întreprinderilor beneficiare, pe care acestea n-ar fi putut să-l obțină în condițiile pieței.

Evaluarea situației de către autoritatea de reglementare (CRE) și jurisdicția administrativă (Consiliul de stat)

- (112) Rezultatele comparației cu prețurile de piață care arată existența unui avantaj economic sunt coroborate cu

avizul CRE privind proiectul de decret din 10 august 2006 referitor la prețurile energiei electrice. În acest aviz, CRE a indicat că partea aferentă „furnizării” din tarifele standard nu reflectă întotdeauna realitatea costurilor de furnizare, și că este, în anumite cazuri, reziduală, chiar negativă, pentru anumiți consumatori care beneficiau de tarifele verzi și galbene ⁽¹⁾.

- (113) De asemenea, în avizul său din 23 iulie 2009 privind proiectul de decret referitor la tarifele reglementate de vânzare a energiei electrice, CRE precizează că faptul că nu s-a ținut cont de TURPE în tarifele reglementate de vânzare a provocat până în prezent, în mod mecanic, apariția unor capcane tarifare, adică situații în care partea de producție a unui tarif, obținută prin scăderea din aceste tarife integrate a TURPE în vigoare și a costurilor de comercializare, este semnificativ inferioară părții de producție care permite acoperirea costurilor de producție.
- (114) Astfel, CRE indică, în avizul său din 10 august 2009 privind tarifele energiei electrice, că, din cauza tarifelor în vigoare din august 2008, 222 000 de amplasamente, dintre care o parte beneficiază de tariful galben sau de cel verde, reprezentând un consum de 2 200 GWh, se află într-o așa-numită capcană tarifară „profundă”, adică o parte aferentă „furnizării” implicit mai mică de 20 EUR/MWh. Pentru amplasamentele cu consum estival, care beneficiază toate de tarifele galben și verde, 22 000 de amplasamente (consum de 1 200 GWh) sunt în capcana tarifară „profundă”, dintre care 7 500 cu o parte aferentă furnizării negativă.
- (115) Mișcarea tarifară din august 2009 a permis reducerea capcanelor tarifare adânci cu 82 % din numărul de amplasamente și din volum, 1 500 de amplasamente rămânând în capcana adâncă. Mișcarea tarifară din august 2010 a permis eliminarea aproape totală a capcanelor adânci, în care nu se mai află acum decât 300 de amplasamente.
- (116) Calculele CRE evidențiază existența unui avantaj competitiv foarte semnificativ pentru întreprinderile care beneficiau de tarife de ștergere sau de consum estivale. Toate amplasamentele care beneficiau de tarifele galben și verde a căror parte aferentă „furnizării” este mai mică de 20 EUR/MWh ar fi, în mod evident, incapabile să obțină un tarif echivalent în condiții de piață normale. Aceasta demonstrează și mai mult că tarifele standard pot constitui un avantaj pentru un număr semnificativ de întreprinderi.
- (117) Consiliul de stat, în urma acțiunii de anulare a Decretului din 12 august 2008 privind prețul energiei electrice, înaintată de Poweo, a considerat, prin decizia din 1 iulie 2010, că tarifele galben și verde rezultate din

⁽¹⁾ Avizul Comisiei de reglementare a energiei electrice din 9 august 2006 privind proiectul de decret referitor la prețurile de vânzare ale energiei electrice, secțiunea 2.2, alineatul (2). <http://www.cre.fr/imgAdmin/1161595981902.pdf>

Decretul din 13 august 2007 erau insuficiente pentru a acoperi costurile medii complete ale EDF și le-a ordonat miniștrilor competenți să dea un nou decret.

- (118) Autoritățile franceze subliniază în ceea ce le privește că diferența eventuală dintre nivelul tarifelor reglementate de vânzare de energie electrică și prețurile observate la bursele energiei electrice, în special Powernext, era clar conjuncturală. Reiese din avizele succesive ale CRE privind tarifele reglementate din anii ce au urmat inițierii procedurii de către Comisie că nu era același caz.
- (119) Franța adaugă că referirea la prețul de la bursele de energie electrică nu este relevantă, în măsura în care cea mai mare parte a energiei electrice cumpărate de întreprinderi este achiziționată în afara bursei și că prețurile observate pe Powernext nu sunt justificate de fundamentele economice care determină realitatea tranzacțiilor dintre cumpărătorii și producătorii de energie electrică. Comisia estimează, dimpotrivă, că prețurile energiei electrice de pe Powernext servesc drept bază la elaborarea de oferte la prețurile de piață de către furnizori.

Indicații provenind din alegerea clienților pe piață

- (120) Este semnificativ faptul că cea mai mare parte a clienților eligibili au ales să păstreze tarifele standard sau să beneficieze de tarifele de întoarcere verde și galben. Astfel, la 30 iunie 2011, data dispariției tarifului de întoarcere, CRE indica faptul că, dintr-un total de 4 907 000 de amplasamente nerezidențiale, 4 202 000 se aprovizionau la tariful standard și 7 220 la tariful de întoarcere. Din punctul de vedere al consumului anualizat, tarifele standard reprezentau 161 TWh (sau 54,6 % din consumul amplasamentelor nerezidențiale) și tariful de întoarcere 75 de TWh (25,4 %). Astfel, la patru ani după deschiderea ansamblului pieței către concurență, partea de piață a ofertelor cu tarif liber atinge doar 20 %.
- (121) Această analiză este confirmată de cifrele furnizate de operatorii alternativi care și-au comunicat observațiile. Astfel, Electrabel a arătat că 90,4 % dintre consumatorii săi care se aprovizionau anterior la tariful de piață au ales să beneficieze de tariful de întoarcere. Potrivit Electrabel, în medie, pe întreaga perioadă de aplicare a tarifului de întoarcere, avantajul clientului crește în medie la 11 EUR/MWh. Poweo indică faptul că în 2007 a suportat o pierdere de 33-34 EUR/MWh în medie pentru un consumator care beneficiază de tariful galben și de 26,6 EUR/MWh în medie pentru un consumator care beneficiază de tariful verde, ținând cont de costurile sale de aprovizionare și de costurile comerciale.
- (122) Având în vedere cele sus-menționate, Comisia a concluzionat existența unui avantaj economic pentru categoriile de clienți care beneficiau de tarifele standard și de tarifele de întoarcere verzi și galbene.

Caracterul imputabil statului, utilizarea resurselor de stat

- (123) În sensul aplicării articolului 107 alineatul (1) din TFUE, trebuie să se stabilească dacă măsurile în cauză utilizează

resurse de stat în favoarea beneficiarilor și aceasta, fiind vorba în particular de resurse ale unor întreprinderi publice, în temeiul unor decizii luate de stat sau impuabile acestuia.

- (124) În cazul de față, caracterul imputabil statului este evident, deoarece atât mecanismul tarifelor standard, cât și cel al tarifelor de întoarcere sunt puse în aplicare prin act legislativ și de reglementare emis de statul francez. În plus, nivelul tarifelor este stabilit prin decret ministerial pentru fiecare dintre categoriile de tarificare. Deciziile sunt deci decizii ale statului, asupra cărora întreprinderile însărcinate cu executarea lor nu au nicio influență.

Despre tarifele standard

- (125) Tarifele standard sunt finanțate din resursele EDF și ale societăților locale de distribuție care vând energia electrică clienților lor la un preț inferior față de prețul care ar rezulta din libera funcționare a pieței. Trebuie să se analizeze dacă resursele acestora pot fi calificate drept resurse de stat.

- (126) Statul este acționar majoritar al EDF. La 31 decembrie 2010, acesta deținea 84,48 % din societate. EDF este deci sub controlul statului. Este vorba de o întreprindere publică, iar resursele sale sunt deci resurse de stat. Atunci când un consumator care beneficiază de tarif este alimentat de EDF, deciziile legale și de reglementare ale statului îi impun EDF să furnizeze energia electrică la un preț care este inferior celui care se aplica pe piață, punând în joc aici resursele aflate sub controlul public al EDF.

- (127) Elementele necontestate pe care le menționează decizia de inițiere a procedurii arată că societățile locale de distribuție sunt în număr de 168. 144 dintre acestea au forma unor regii sau a unor societăți ale economiei mixte. Regiile sunt instituții publice controlate în întregime de colectivitățile locale (de exemplu, municipalitățile). Societățile economiei mixte sunt societăți pe acțiuni al căror capital este majoritar deținut de către autoritățile publice, iar resursele lor sunt deci resurse de stat. Aceste societăți locale de distribuție sunt deci controlate direct de stat. Una dintre societățile locale de distribuție este un EPIC (*Etablissement Public à caractère Industriel et Commercial* – Instituție publică cu caracter industrial și comercial). EPIC sunt instituții publice, aflate în întregime în proprietatea statului, iar resursele lor sunt deci resurse de stat.

- (128) Alte societăți locale de distribuție, precum Electricité de Strasbourg, sunt societăți pe acțiuni, majoritatea fiind deținute în comun de către EDF și/sau de către autoritățile municipale. Aceste societăți sunt deci, de asemenea, sub controlul statului.

- (129) În cele din urmă, un număr mic de societăți locale de distribuție (20 din 168) au o structură de cooperativă sau de societate de interes colectiv agricol de energie electrică, pentru care este mai dificil de determinat dacă sunt controlate de stat.

- (130) Ținând seama de faptul că EDF distribuie ea însăși cea mai mare parte (aproximativ 95 %) din volumul total de energie implicat de tarifele standard și că un număr foarte mare din ceilalți distribuitori sunt controlați ei înșiși de stat, Comisia estimează că se poate trage concluzia că sumele vizate reprezintă, cel puțin în cvasi-totalitatea lor, resurse de stat.
- (131) În ceea ce privește societățile locale de distribuție, acestea cumpără cel mai adesea de la EDF energia electrică pe care o distribuie la tarife standard, printr-un sistem reglementat el însuși de stat, numit sistem al „tarifelor de cesiune a energiei electrice către distribuitorii nenaționalizați”. Prin acest sistem, EDF se supune obligației de a furniza societăților locale de distribuție cantitatea de energie electrică de care acestea au nevoie pentru a-și îndeplini obligațiile de furnizare în sistemul tarifelor standard, la un preț care să le permită să vândă energia electrică la tariful standard fără pierderi. Așadar tarifele oferite de aceste societăți sunt finanțate din resursele EDF. Comisia estimează că, *in fine*, totalitatea resurselor implicate în sistemul tarifelor standard provine de la întreprinderi publice.
- (132) Comisia nu împărtășește opinia autorităților franceze potrivit căreia tarifele de întoarcere nu conduc la utilizarea niciunei resurse bugetare sau fiscale și nu au împiedicat EDF să obțină rezultate pozitive, nici că tarifele standard și de întoarcere (bazate direct pe tarifele standard), care reflectă fundamentele pieței energiei electrice și costurile parcului de producție al EDF, constituie nivelul just de preț de vânzare a energiei electrice și nu pot deci să fie considerate o pagubă pentru EDF. Este limpede că, fără tarife standard, prețurile pe care le-ar aplica EDF clienților care beneficiază de aceste tarife ar tinde să se apropie de prețuri mai ridicate observate pe piețe din 2004, astfel încât paguba pentru EDF și pentru societățile locale de distribuție reprezintă o pagubă pentru statul francez sau autoritățile publice care dețin controlul acestora.
- (133) Tarifele standard sunt deci finanțate din resurse de stat și sunt imputabile statului.
- În ceea ce privește tarifele de întoarcere*
- (134) Tarifele de întoarcere sunt finanțate din veniturile provenind din două contribuții impuse de stat, după cum se prezintă în considerentele 35 și 36.
- (135) În aplicarea practicii constante a Comisiei⁽¹⁾, care urmează jurisprudența Curții de Justiție în această privință⁽²⁾, venitul provenind din acest tip de contribuții constituie resurse de stat atunci când următoarele trei condiții cumulative sunt întrunite:
- (a) contribuțiile trebuie să fie impuse de stat; această situație este valabilă în cazul de față, deoarece cele două contribuții sunt impuse de Legea nr. 108/2000;
- (b) venitul din contribuții trebuie să fie vărsat către un organism desemnat de stat; este vorba aici de Casa de depuneri și consemnațiuni;
- (c) venitul din contribuții trebuie să fie utilizat în beneficiul anumitor întreprinderi după reguli stabilite de stat; această situație este, de asemenea, valabilă în cazul de față, deoarece venitul din contribuții este utilizat în aplicarea Legii nr. 108/2000, spre beneficiul *in fine* al categoriilor de utilizatori definite de stat, într-o măsură care este, de asemenea, definită de acesta.
- (136) După jurisprudența *Preussen Elektra* pe care o invocă autoritățile franceze, în practica sa decizională privind tarifele energiei electrice, Comisia a fost nevoită să examineze existența unor contribuții în cuantumul determinat de stat și impus de acesta pentru finanțarea acestor tarife. În funcție de existența unui organism public de control prin care fondurile să tranziteze, Comisia a putut concluziona în anumite cazuri existența de resurse de stat în sensul articolul 107 alineatul (1) din TFUE⁽³⁾ sau, din contră, absența unor asemenea resurse motivând că sumele respective nu tranzitau prin niciun fond creat sau gestionat de stat⁽⁴⁾.
- (137) În cazul de față, Comisia, în lumina practicii sale anterioare, estimează, dimpotrivă, că mecanismul de funcționare a tarifelor de întoarcere, ale cărui reguli sunt stabilite de stat, este profund legat de utilizarea resurselor publice. Contribuția la serviciul public energetic poate fi asimilată în principiu cu o taxă stabilită de stat tranzitând prin intermediul Casei de depuneri și consemnațiuni, actor public, sub controlul autorității de reglementare.
- (138) Tarifele de întoarcere sunt deci finanțate din resurse de stat.
- Afectarea concurenței și comerțului între state membre*
- (139) Tarifele standard și de întoarcere constituie regimuri de ajutor aplicabile tuturor sectoarelor economice din Franța, cu singura condiție de a consuma energie electrică. Mii de întreprinderi care beneficiază de aceste tarife

(1) A se vedea, de exemplu, decizia Comisiei în cazul ajutorului de stat N 161/04 – Costuri irecuperabile în Portugalia (JO C 250, 8.10.2005, p. 9) sau, mai recent, decizia Comisiei în cazul C 24/09 (ex N 446/08), ajutor de stat în favoarea întreprinderilor mari consumatoare de energie, legea austriacă privind energia verde (JO L 235, 10.9.2011, p. 42).

(2) Hotărârile Curții din 2 iulie 1974 *Italia/Comisia Europeană* (173/73, Rec., 1974, p. 709) și din 22 martie 1977 *Steinike/Republica Federală Germania* (78/76, Rec., 1977, p. 595).

(3) Decizia nr. N 826/01 a Comisiei din 15 ianuarie 2002, Irlanda – *Alternative Energy Requirements I to IV* (Cerințe alternative privind energia I-IV) Decizia nr. N 553/01 a Comisiei din 15 ianuarie 2002 (Energie regenerabilă) (JO C 59, 6.3.2002).

(4) Decizia din 27 februarie 2002 în cazul N 661/99 *Regatul Unit – Competitive Transition Charge* (Costul de tranziție concurențială) (JO C 45, 19.2.2002). Costul suplimentar indus de obligația de cumpărare de energie electrică de origine regenerabilă era finanțat printr-o contribuție denumită „Competitive Transition Charge” (Cost de tranziție concurențială), plătită de către consumatorii proporțional cu consumul lor și al cărei cuantum era fixat de către autoritatea publică de reglementare la nivelul costului suplimentar luat în calcul, fără un organism public desemnat pentru gestionarea sumelor (JO C 113, 14.5.2002).

în sectoarele industriale și de servicii din Franța funcționează pe piețe deschise complet concurenței în cadrul pieței interne, care nu fac obiectul unor drepturi exclusive sau unor restricții ale comerțului între statele membre.

- (140) Astfel cum a subliniat deja în deciziile sale de inițiere și de extindere a procedurii de investigare, Comisia consideră că impactul regimurilor în cauză asupra concurenței și schimburilor comerciale între state membre este evident, deoarece activitățile economice în care sunt angajați clienții care beneficiau de tarifele standard și de întoarcere fac obiectul comerțului între state membre.

Concluzie privind existența unui ajutor de stat

- (141) Comisia a concluzionat că tarifele standard galbene și verzi și tarifele de întoarcere galbene și verzi constituie ajutor de stat în sensul articolului 107 alineatul (1) din TFUE, acordat operatorilor economici care beneficiază de acestea.

VII. LEGALITATEA ȘI CALIFICAREA CA AJUTOR NOU

- (142) Niciunul din cele două sisteme de tarife care fac obiectul prezentei proceduri nu a fost notificat Comisiei în sensul articolului 108 alineatul (3) din TFUE înainte de punerea lor în aplicare.
- (143) Deși tarifele reglementate standard au fost puse în aplicare în 1945 – și deci înainte de Tratatul CE – în același timp cu crearea EDF și au fost aplicate în întreaga perioadă de monopol al energiei electrice în Franța, acestea constituie totuși ajutoare noi și nu ajutoare existente anterior tratatelor. În fapt, deciziile specifice care au modificat nivelul tarifelor standard în termeni absoluți și în termeni relativi, în raport cu alte tarife, au avut o periodicitate anuală. În plus, deciziile anuale de stabilire a nivelului lor au un anumit caracter discreționar și nu sunt luate în calcul în aplicarea unor reguli anterioare Tratatului CE. Într-adevăr, deși principiile generale de stabilire a tarifelor reglementate expuse în considerentul 21 au fost enunțate în texte legislative sau de reglementare a aplicării, care sunt ulterioare, în orice caz, Tratatului CE, avizele succesive ale CRE prezentate în considerentele 112-114 arată în mod clar că deciziile anuale de stabilire a nivelului tarifelor nu au urmărit neapărat rațiunea acoperirii costurilor de furnizare a energiei electrice.

- (144) Cele două sisteme de tarife care fac obiectul prezentei proceduri puse în aplicare fără notificare prealabilă sunt, prin urmare, ilegale.

VIII. EVALUAREA MĂSURILOR – COMPATIBILITATEA AJUTORULUI

- (145) Așa cum a concluzionat Comisia în decizia sa de inițiere a procedurii, alineatul (2) și alineatul (3) literele (a), (b) și (d) din articolul 107 din TFUE nu sunt aplicabile în acest caz.

- (146) De asemenea, Comisia continuă să considere că articolul 106, alineatul (2) din TFUE referitor la serviciile de interes economic general nu se poate aplica, contrar a ceea ce pretind anumiți terți interesați. Într-adevăr, articolul 3, alineatul (2) din Directiva 2009/72/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 iulie 2009 privind normele comune pentru piața internă a energiei electrice și de abrogare a Directivei 2003/54/CE ⁽¹⁾, limitează eventualele servicii de interes economic general doar la întreprinderile sectorului energetic. În cazul de față, beneficiarii de ajutor nu sunt întreprinderile sectorului energetic, ci întreprinderile clienți, care nu îndeplinesc un serviciu de interes economic general.

- (147) Singura bază de compatibilitate a ajutoarelor în cauză cu piața internă ar putea fi articolul 107 alineatul (3) litera (c) din TFUE, care prevede că: „Pot fi considerate compatibile cu piața internă: [...] destinate să faciliteze dezvoltarea anumitor activități sau a anumitor regiuni economice, în cazul în care acestea nu modifică în mod nefavorabil condițiile schimburilor comerciale într-o măsură care contravine interesului comun [...]”

- (148) În deciziile sale de inițiere și de extindere a procedurii, Comisia arăta că ajutoarele în cauză nu pot fi autorizate în lumina orientărilor și cadrelor care explică aplicarea articolului 107 alineatul (3) litera (c) din TFUE. În fapt, măsurile de ajutor examinate în prezenta procedură se referă la măsuri privind tarifele reglementate care sunt fără precedent în practica trecută a Comisiei. Ele sunt aplicabile în cazul a mii de întreprinderi și echivalente cu regimuri de ajutor de o amploare cu totul diferită de a celor încadrate de reguli derivate din practica sa decizională individuală trecută sau consolidată în instrumente sau norme specifice. În schimb, în domeniile care nu fac obiectul diverselor instrumente detaliate care încadrează aprecierea compatibilității ajutoarelor, nu se poate exclude faptul că un ajutor poate satisface condițiile articolului 107 alineatul (3) litera (c) din TFUE.

- (149) În aceste condiții, trebuie să se examineze, având în vedere de altfel angajamentele luate de Franța în cadrul prezentei proceduri, dacă ajutoarele de stat care fac obiectul prezentei proceduri contribuie la un obiectiv de interes comun, dacă sunt necesare pentru a compensa o slăbiciune de piață și dacă, în acest scop, sunt proporționale și nu modifică condițiile comerțului într-o măsură care contravine interesului comun.

⁽¹⁾ JO L 211, 14.8.2009, p. 55. Articolul 3 alineatul (2) precizează că: „Ținând seama pe deplin de dispozițiile relevante din tratat, în special articolul 86, statele membre pot impune întreprinderilor din sectorul energiei electrice, în interesul economic general, obligații de serviciu public referitoare la siguranță, inclusiv siguranța alimentării, regularitatea, calitatea și prețul furnizărilor, precum și protecția mediului, inclusiv eficiența energetică, energia din surse regenerabile și protecția climei. Aceste obligații sunt clar definite, transparente, nediscriminatorii și ușor de verificat și garantează întreprinderilor de energie electrică comunitare accesul egal la consumatorii naționali.”

Obiectivul de interes comun

- (150) Succesul deplinei liberalizării a piețelor de energie electrică este un obiectiv de interes comun subliniat de instituțiile Uniunii Europene în activitățile și competențele lor respective.
- (151) Comisia a recunoscut, pe baza articolului 107 alineatul (3) litera (c) din TFUE, legitimitatea ajutoarelor de stat limitate în timp care au ca obiect sau ca efect însoțirea și facilitarea succesului efectiv al procesului de liberalizare a pieței energiei electrice atunci când singurele forțe ale pieței se dovedesc insuficiente pentru a-l atinge, inclusiv atunci când aceste măsuri pot implica operatorii istorici care au o poziție privilegiată pe piața lor națională ⁽¹⁾. De asemenea, trebuie verificat dacă ajutoarele în cauză pot contribui la o reușită efectivă a acestei liberalizări ai cărei beneficiari ultimi trebuie să fie consumatorii de energie electrică.
- (152) Autoritățile franceze s-au angajat la 12 ianuarie 2012 să pună capăt tarifelor reglementate în 2015, în timp ce tarifele de întoarcere au fost deja eliminate în iulie 2011. Datorită caracterului său tranzitoriu și delimitat de acum în timp, ajutorul de stat poate facilita o tranziție progresivă spre o piață într-adevăr competitivă în condiții considerate acceptabile, având în vedere situația care predomină în Franța înainte de liberalizare și, ținând seama de toate circumstanțele cazului, poate contribui la un obiectiv de interes comun.

Deficiența pieței: necesitatea ajutorului

- (153) Tarifele reglementate au fost aplicate pe întreaga perioadă a monopolului în domeniul producției, transportului și distribuției de energie electrică în Franța. Existența și menținerea lor după liberalizarea totală a pieței energiei electrice, survenită la 1 ianuarie 2004 pentru consumatorii persoane juridice și la 1 ianuarie 2007 pentru restul consumatorilor, răspund unei raționament

⁽¹⁾ În Comunicarea sa din 2001 privind Metodologia de analiză a ajutoarelor de stat asociate costurilor irecuperabile (adoptată la 26 iulie 2001 și comunicată statelor membre prin scrisoarea SG (2001) D/290869 din 6 august 2001), Comisia a declarat: „Tranziția progresivă de la o situație în care concurența era în mare măsură restrânsă la o situație de concurență veritabilă la nivel european trebuie să se facă în condiții economice acceptabile, ținând seama de specificul industriei energiei electrice. [...] Ajutoarele de stat corespunzând costurilor irecuperabile eligibile definite în prezenta comunicare vizează să faciliteze trecerea întreprinderilor de electricitate la o piață de energie electrică concurențială. Comisia poate avea o atitudine favorabilă față de aceste ajutoare în măsura în care denaturarea concurenței este contrabalansată de contribuția lor la realizarea unui obiectiv comunitar pe care forțele pieței nu l-ar putea atinge. Într-adevăr, denaturarea concurenței care rezultă din ajutoarele plătite pentru a facilita trecerea întreprinderilor de electricitate de la o piață mai mult sau mai puțin închisă la o piață parțial liberalizată poate să nu fie contrară interesului comun dacă este limitată în timp și ca efecte, deoarece liberalizarea pieței de energie electrică este în interesul general al pieței comune, conform articolului 2 și articolului 3 alineatul (1) litera (t) din tratat, și completează crearea pieței interne.”

de protecție a consumatorilor confrunțați cu dominația unui singur furnizor. Fiind în același timp o moștenire progresiv eliminată a perioadei de monopol a EDF în Franța, tarifele reglementate, cu structura și nivelul lor, urmăresc obiectivul de a evita ca EDF să realizeze profituri excepționale utilizând o tarifare excesivă din partea unui operator susceptibil să păstreze o parte considerabilă a pieței cu amănuntul pe o perioadă lungă după liberalizare. Totuși, prevenirea de către autoritățile franceze a unei eventuale tarifări abuzive de către EDF a creat un ajutor în favoarea consumatorilor francezi de energie electrică.

- (154) Într-adevăr, datorită structurii deosebite a pieței franceze, prezentată în considerentele 48-52, EDF se găsea, în momentul liberalizării, într-o situație de cvasi-monopol care îi conferea o libertate totală de a stabili prețurile cu amănuntul pe piața franceză a energiei electrice. În cazul de față, o limitare a libertății de stabilire a prețurilor prin menținerea mediilor de reglementare *ex ante* se poate dovedi justificată de situația și caracteristicile pieței franceze.
- (155) Ținând cont de dimensiunea și caracterul nereproductibil al avantajelor competitive pe care le conferea și le conferă încă acestei întreprinderi exploatarea parcului său de producție electronuclear, explicate mai detaliat în considerentele 48-50, ar fi fost inutil să se spera că singur jocul competitiv al noilor actori permite crearea de condiții optime de concurență în prestarea serviciilor de furnizare de energie electrică. Fără alte măsuri structurale, singurul control *ex post* al eventualelor comportamente caracterizate prin prețuri abuzive nu ar fi suficient pentru a asigura o funcționare optimă, inclusiv prin intrarea noilor concurenți. Dimpotrivă, o libertate absolută de tarifare ar fi putut conduce la o permanențizare a situației deosebite a EDF, care ar fi dispus de resurse financiare suficiente pentru a-și elimina concurenții sau pentru a menține câștiguri care i-ar fi permis să își dezvolte și să își diversifice mijloacele de producție în Franța ca și în alte zone pe piața internă.

- (156) De altfel, această slăbiciune a pieței trebuie analizată și din punctul de vedere al beneficiarilor de ajutor. Numeroase întreprinderi, în special cei mai mari consumatori, au luat decizii, mai ales în materie de investiții în utilaje grele, bazându-se pe costurile estimate ale energiei electrice în legătură cu tarifele reglementate care reflectau, în esență, costurile medii ale centralelor nucleare, și nu prețurile fluctuante depinzând de prețurile combustibililor fosili și ale CO₂, care determină în mare măsură de acum înainte stabilirea prețurilor pe piața liberă. O trecere bruscă de la un sistem de prețuri la celălalt, implicând în plus o creștere medie netă, ar fi putut deci crea dificultăți importante pentru numeroase întreprinderi al căror capital imobilizat

în echipamente consumatoare de energie electrică este puțin flexibil pe termen scurt. Astfel, o perioadă de tranziție clar delimitată în timp pare a fi adecvată.

- (157) Ajutorul reprezentat de tarifele care fac obiectul prezentei proceduri poate fi deci considerat, în acest caz specific, necesar pentru a compensa această deficiență a pieței. Beneficiile diversificării ofertei legate de reforma pieței energiei electrice în Franța în aval față de activitatea beneficiarilor de ajutor ar permite adecvarea capitalului productiv al acestor beneficiari la semnale ale prețurilor de piață mai puțin denaturate de poziția dominantă a EDF, îmbunătățind condițiile de dezvoltare a activităților economice pe care le exercită, acesta fiind obiectivul articolului 107 alineatul (3) litera (c) din TFUE.

Proportionalitatea ajutorului

- (158) Pe acest temei juridic, în anumite condiții, și anume limitarea ajutoarelor în timp, ajutoarele a căror funcționare reduce costurile curente cu energia electrică pentru beneficiarii lor, fără compensare sau un efect stimulator real, sunt considerate compatibile cu piața internă în cazul reducerii taxelor fiscale care afectează aceste costuri, în timp ce absența ajutorului se poate manifesta printr-o creștere substanțială a costurilor de producție ale sectoarelor vizate ⁽¹⁾.
- (159) Atât sistemul tarifelor standard, cât și tarifele de întoarcere au cunoscut, din perioada acoperită de prezenta procedură, majorări continue, inclusiv atunci când prețurile de piață au scăzut începând din 2009. După cum o arată deliberările CRE expuse în considerentele 113 și 114, această mișcare generală de creștere a fost asociată de altfel, în mod mai accentuat din 2009, cu reducerea numărului de amplasamente de consum care beneficiază de avantajele cele mai importante în raport cu prețurile pieței.
- (160) Conform schimbului de scrisori din 15 septembrie 2009, tranziția va dura până în 2015. De altfel, angajamentele Franței în ceea ce privește înghețarea prețului accesului regulat la energia electrică nucleară istorică în 2012 și 2013 și stabilirea acestuia conform parametrilor prevăzuți de Legea nr. 1488/2010 privind noua organizare a pieței energiei electrice pe de o parte și, pe de altă parte, creșterea tarifelor reglementate an după an până în 2015, apoi dispariția lor, permit să se asigure, într-o perspectivă rezonabilă, atingerea scopului convergenței cu prețurile de piață sau, în orice caz, creșterea progresivă a prețurilor.
- (161) Un sistem care asigură o creștere progresivă și continuă și apoi dispariția tarifelor facilitează tranziția spre prețurile pieței în cadrul unui sistem în care slăbiciunile acestuia au fost compensate printr-o măsură impusă pe cale legislativă care favorizează apariția unei concurențe efective, având acces la furnizări ale parcului de exploatare EDF. Ajutorul a cărui sumă scade progresiv permițând întreprinderilor beneficiare să își adapteze utilajele de producție dimensionate în funcție de

prețurile rezultate din tarifele reglementate la noile condiții de piață poate fi considerat proporțional.

- (162) În aceste condiții, Comisia a concluzionat că ajutorul are un caracter proporțional, care rezultă din existența tarifelor care fac obiectul prezentei proceduri.

Afectarea schimburilor într-o măsură contrară interesului comun

- (163) Măsurile în cauză se referă la sute de mii de amplasamente cu consum de energie electrică și, prin urmare, la mii de beneficiari aprovizionați la tarife standard și de întoarcere, într-un context de tranziție la o piață complet liberalizată. Deși selective în sensul articolului 107 alineatul (1) din TFUE, în sensul că sunt rezervate doar întreprinderilor consumatoare de energie electrică, ajutoarele care fac obiectul prezentei proceduri nu vizează în niciun fel anumiți beneficiari sau anumite sectoare ale economiei. Măsuri mai puțin axate pe categorii de beneficiari precum cele în cauză pot fi mai puțin restrictive în ceea ce privește concurența decât măsurile mai selective.
- (164) Comisia estimează de altfel că au fost respectate condițiile puse în timpul schimbului de scrisori între Comisie și Franța din septembrie 2009 și ianuarie 2012. Cele două puncte esențiale, adică stabilirea unei reforme profunde a pieței energiei electrice în Franța incluzând, printre altele, un acces regulat la energia electrică nucleară istorică pentru concurenții EDF și eliminarea tarifelor reglementate verzi și galbene, sunt prevăzute în Legea nr. 1488/2010.
- (165) Din practica sa decizională recentă în domeniul energiei electrice rezultă că, pe baza juridică furnizată de articolul 107 alineatul (3) litera (c) din TFUE, Comisia poate lua în considerare beneficii din punctul de vedere al îmbunătățirii concurenței pe o piață distinctă de cea în care funcționează beneficiarii ajutorului, pentru a decide compatibilitatea acestuia ⁽²⁾. În speță, trebuie să ia în considerare beneficiile previzibile pe piața furnizării de energie electrică rezultând din angajamentele luate de Franța în cursul prezentei proceduri.
- (166) Primele rezultate ale ghișeelor de cumpărare a energiei electrice prin intermediul accesului regulat la energia electrică nucleară istorică arată o cerere de aproape 60 de TWh. În total, 32 de furnizori alternativi au recurs la accesul regulat la energia electrică nucleară istorică, iar cererile lor au fost onorate integral. Cu privire la caracteristicile structurale ale pieței furnizării de energie electrică în Franța descrise în considerentele 48-52, aceste prime rezultate demonstrează o deschidere progresivă care permite o concurență care nu s-ar fi putut dezvolta fără angajamentele la care a subscris

⁽¹⁾ Orientările Uniunii privind ajutorul de stat pentru protecția mediului (JO C 82, 1.4.2008, p. 1), capitolul IV, punctele 153 și 154.

⁽²⁾ SA.31953 (11/N) – *Construction of a LNG Terminal in Świnoujście* (Construirea unui terminal LNG în Swinoujście) (JO C 361, 10.12.2011), SA.30980 (11/N) *Construction of interconnection and cross-border power line between Poland and Lithuania* (Construirea unei linii de înaltă tensiune transfrontaliere de interconectare între Polonia și Lituania) (JO C 79, 12.3.2011), SA.29870 (N 660/09) *Aid to PGNiG for underground gas storage* (Ajutorul acordat PGNiG pentru depozitarea subterană a gazelor) (JO C 213, 6.8.2010).

Franța în ceea ce privește accesul la energia electrică nucleară istorică, care poate atinge până la aproximativ 25 % din producția EDF. Niciun furnizor alternativ n-ar fi putut să dispună de mijloace de producție de aceeași amploare precum cele ale operatorului istoric într-o perioadă atât de scurtă. Angajamentul suplimentar al Franței privind înghețarea prețului accesului regulat la energia electrică nucleară istorică până la intrarea în vigoare a decretului stabilind metoda de calcul a acestui preț și deci reducerea sa previzibilă în termeni reali, ar trebui să accelereze această mișcare spre o piață mai competitivă. În ceea ce privește perioada ulterioară, după cum s-a arătat în scrisoarea comisarilor responsabili cu concurența și cu energia electrică din 15 septembrie 2009, modalitățile tehnice avute în vedere pentru accesul regulat menționat vor fi decisive în multe privințe. Prin urmare, se poate presupune că măsura care stabilește metoda de calcul pentru a fixa prețul accesului regulat va fi înaintată Comisiei în stadiu de proiect, pentru aprobarea sa prealabilă. În acest context, Comisia va verifica în special dacă metoda respectivă este obiectivă, se bazează pe principii contabile general recunoscute și solide și reușește să stabilească prețuri care să permită dezvoltarea unei concurențe efective pe piață.

- (167) Comisia estimează că reforma introdusă de Legea nr. 1488/2010 va avea un impact favorabil pe piața internă europeană, în sensul că favorizează intrarea unor noi concurenți și menținerea celor care sunt activi. Accesul regulat la energia electrică nucleară la o înălțime a plafonului respectiv de 100 TWh ar trebui să contribuie, în paralel cu conectarea progresivă a piețelor în interiorul Uniunii Europene și dezvoltarea de interconexiuni, la dezvoltarea unei concurențe care va determina o presiune asupra prețurilor din Franța și din celelalte state membre.
- (168) În ansamblu, avantajele pentru piața furnizării de energie electrică a cărei liberalizare cu succes este o prioritate pentru piața internă a Uniunii Europene contrabalansează efectele, cu siguranță negative, pentru concurența și schimburile comerciale între state membre, dar totuși limitate, ținând seama de caracterul în mică măsură selectiv al măsurii, identificat în considerentele 101-106 și 139 și 140. Așadar, ajutorul de stat prezent în tarifele standard și de întoarcere nu afectează schimburile comerciale într-o măsură care contravine interesului comun al Uniunii Europene și respectă prin urmare criteriul prevăzut la articolul 107 alineatul 3 litera (c) din TFUE.

IX. CONCLUZII

Comisia constată că Franța a pus în aplicare ajutorul în cauză în mod ilegal, încălcând articolul 108 alineatul 3 din TFUE. Totuși, ținând seama de faptul că acest ajutor a avut un caracter tranzitoriu legat de liberalizarea pieței energiei electrice în Franța și

că este însoțit de angajamente privind reformarea în profunzime a condițiilor de concurență pe piața franceză de furnizare a energiei electrice, Comisia estimează că ajutorul nu a afectat și nu afectează schimburile comerciale într-o măsură care contravine interesului comun în sensul articolului 107 alineatul (3) litera (c) din TFUE, sub rezerva respectării condițiilor enunțate la articolele 1-4,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Măsura de ajutor pusă în aplicare de Franța prin intermediul tarifelor reglementate pentru comercializarea energiei electrice (tarife denumite „verzi” și „galbene”) și al tarifelor reglementate tranzitorii de ajustare a pieței pentru consumatorii mari și medii este compatibilă cu piața internă, în condițiile prevăzute la articolul 2.

Articolul 2

Franța pune în aplicare o măsură de acces regulat la energia electrică nucleară istorică produsă de instalațiile existente, constând în a obliga societatea Electricité de France, pe o perioadă ce va dura până la 31 decembrie 2025, să vândă concurenților săi pe piața cu amănuntul a energiei electrice, o parte din producția sa de energie electrică de origine nucleară în limita unui plafon de 100 TWh, la un preț reglementat. Prețul accesului regulat la energia electrică nucleară istorică este reexaminat în fiecare an și reflectă condițiile economice de producție a energiei electrice pe durata măsurii. Nivelul prețului pentru accesul regulat la energia electrică nucleară istorică nu poate depăși 42 EUR/MWh și nu evoluează atâta timp cât nu intră în vigoare o măsură care stabilește metoda de calcul pentru stabilirea acestuia. Această măsură va fi înaintată Comisiei în stadiu de proiect, în scopul aprobării sale prealabile.

Franța încetează orice ajutor de stat care rezultă din aplicarea tarifelor reglementate tranzitorii de ajustare a pieței pentru consumatorii mari și medii care ar putea subzista și nu pune în aplicare nicio măsură echivalentă.

Deciziile luate de Franța după vara anului 2012 privind tarifele reglementate pentru comercializarea energiei electrice permit reducerea progresivă, raportat la 2012 și apoi în fiecare an față de anul precedent, a diferenței dintre suma totală a costurilor și tariful reglementat.

Franța încetează orice ajutor de stat care rezultă din aplicarea tarifelor reglementate pentru comercializarea energiei electrice cel mai târziu la 31 decembrie 2015 pentru consumatorii mari și medii și nu instituie nicio măsură echivalentă.

Articolul 3

Franța informează Comisia, în termen de două luni începând de la data notificării prezentei decizii, cu privire la măsurile luate sau prevăzute cu scopul de a se conforma deciziei.

Articolul 4

Prezenta decizie se adresează Republicii Franceze.

Adoptată la Bruxelles, 12 iunie 2012.

Pentru Comisie
Joaquín ALMUNIA
Vicepreședinte

V

(Anunțuri)

PROCEDURI ADMINISTRATIVE

COMISIA EUROPEANĂ

Cerere de propuneri EAC/S01/13 – Programul „Tineretul în acțiune” 2007-2013

(2012/C 398/06)

INTRODUCERE

Prezenta cerere de propuneri se bazează pe Decizia nr. 1719/2006/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 noiembrie 2006 de instituire a programului „Tineretul în acțiune” pentru perioada 2007-2013 ⁽¹⁾, denumit în continuare „programul «Tineretul în acțiune»”. Condițiile detaliate ale prezentei cereri de propuneri figurează în Ghidul programului „Tineretul în acțiune” (2007-2013) publicat pe site-ul internet Europa (a se vedea punctul VIII). Ghidul programului constituie parte integrantă din prezenta cerere de propuneri.

I. Obiective și priorități

Obiectivele generale expuse în decizia de instituire a programului „Tineretul în acțiune” sunt următoarele:

- promovarea cetățeniei active în rândul tinerilor, în general, și a cetățeniei lor europene, în special;
- dezvoltarea solidarității și promovarea toleranței între tineri, în special în vederea consolidării coeziunii sociale în Uniunea Europeană;
- favorizarea înțelegerii reciproce între tinerii din diferite țări;
- contribuția la îmbunătățirea calității sistemelor de sprijinire a activităților tinerilor și a capacității organizațiilor din cadrul societății civile în domeniul tineretului;
- promovarea cooperării europene în domeniul tineretului.

Aceste obiective generale vor fi puse în aplicare la nivelul proiectului luând în considerare următoarele priorități permanente:

- cetățenia europeană;
- participarea tinerilor;
- diversitatea culturală;
- incluziunea tinerilor cu mai puține oportunități.

Pe lângă prioritățile permanente menționate anterior, pot fi stabilite priorități anuale pentru programul „Tineretul în acțiune”, comunicate pe site-ul Comisiei, pe site-ul agenției executive și pe site-urile agențiilor naționale.

Pentru 2013, prioritățile anuale sunt următoarele:

- proiecte care propun activități de sensibilizare a tinerilor în legătură cu cetățenia UE și cu drepturile care decurg din aceasta, în contextul Anului european al cetățenilor;

⁽¹⁾ JO L 327, 24.11.2006, p. 30.

- proiecte care își propun să încurajeze participarea la alegerile europene din 2014, permițându-le tinerilor să fie cetățeni activi și informați;
- proiecte care abordează problema șomajului în rândul tinerilor, precum și proiecte care vizează stimularea mobilității și a participării active în societate a tinerilor șomeri;
- proiecte care abordează problema sărăciei și a marginalizării și care încurajează sensibilizarea tinerilor și angajamentul de a remedia aceste probleme, pentru o societate mai favorabilă incluziunii. În acest context, se va pune un accent special pe incluziunea tinerilor migranți, a tinerilor cu handicap și, după caz, a tinerilor de etnie romă;
- proiecte care stimulează spiritul de inițiativă al tinerilor, creativitatea și spiritul antreprenorial și capacitatea de inserție profesională, în special prin inițiative ale tinerilor;
- proiecte care promovează comportamente sănătoase, în special prin promovarea practicării activităților în aer liber și a activităților sportive pentru toți, pentru a promova un stil de viață sănătos și a încuraja incluziunea socială și participarea activă a tinerilor în societate.

II. Structura programului „Tineretul în acțiune”

Pentru a-și atinge obiectivele, programul „Tineretul în acțiune” prevede cinci acțiuni operaționale.

Prezenta cerere de propuneri privește sprijinirea următoarelor acțiuni și subacțiuni enumerate în continuare:

Acțiunea 1 – Tineret pentru Europa

- *Subacțiunea 1.1* – Schimburi de tineri (cu o durată de până la 15 luni): schimburile de tineri oferă grupurilor de tineri din țări diferite posibilitatea de a se întâlni și a învăța despre cultura celorlalți. Grupurile planifică împreună aceste schimburi de tineri alegând o temă de interes comun.
- *Subacțiunea 1.2* – Inițiative ale tinerilor (cu o durată de la 3 până la 18 luni): această subacțiune susține proiecte de grup concepute la nivel local, regional și național. De asemenea, este sprijinită crearea de rețele pentru proiecte similare din diferite țări, pentru a consolida dimensiunea europeană a acestora și a spori cooperarea și schimburile de experiență între tineri.
- *Subacțiunea 1.3* – Proiecte ale tineretului pentru democrație (cu o durată de la 3 până la 18 luni): această subacțiune susține participarea tinerilor la viața democratică a comunității lor locale, regionale sau naționale și la nivel internațional.

Acțiunea 2 – Serviciul european de voluntariat

Această acțiune sprijină participarea tinerilor la diverse forme de activități de voluntariat, atât în Uniunea Europeană, cât și dincolo de frontierele sale. În cadrul acestei acțiuni, tinerii iau parte individual sau în grupuri la activități voluntare fără scop lucrativ, neremunerate, care se desfășoară în străinătate (cu o durată de până la 24 de luni).

Acțiunea 3 – Tineretul în lume

- *Subacțiunea 3.1* – Cooperarea cu țările învecinate cu Uniunea Europeană (cu o durată de până la 15 luni): această subacțiune sprijină proiecte cu țările vecine partenere, și anume schimburile de tineri și proiectele de formare profesională și de creare de rețele în domeniul tineretului.

Acțiunea 4 – Sisteme de sprijin pentru tineret

- *Subacțiunea 4.3* – Formarea și relaționarea celor implicați în activitățile pentru tineret și în organizațiile de tineret (cu o durată de la 3 până la 18 luni): această subacțiune sprijină în special schimburile de experiență, de cunoștințe specializate și de bune practici, precum și activitățile care pot facilita realizarea de proiecte, parteneriate și rețele durabile și de înaltă calitate.

Acțiunea 5 – Sprijin pentru cooperarea europeană în domeniul tineretului

- *Subacțiunea 5.1* – Întâlniri între tineri și persoanele responsabile cu politica în domeniul tineretului (cu o durată de la 3 la 9 luni): această subacțiune sprijină cooperarea, seminarele și dialogul structurat între tineri, persoane care lucrează în domeniul tineretului și persoanele responsabile cu politica în domeniul tineretului.

III. Candidați eligibili

Candidaturile pot fi depuse de către:

- organizații fără scop lucrativ sau organizații neguvernamentale;
- organisme publice locale, regionale;
- grupuri informale de tineri;
- organisme care activează la nivel european în domeniul tineretului;
- organizații internaționale fără scop lucrativ;
- organizații cu scop lucrativ care organizează evenimente în domeniul tineretului, sportului sau culturii.

Candidații trebuie să aibă reședința legală într-o țară participantă la program sau într-o țară vecină parteneră din cadrul Parteneriatului estic sau din Balcanii de Vest.

Cu toate acestea, anumite acțiuni ale programului se adresează unei game mai limitate de promotori. Eligibilitatea promotorilor candidați este, prin urmare, definită în Ghidul programului în mod specific pentru fiecare acțiune/subacțiune.

IV. Țări eligibile

Programul este deschis participării următoarelor țări:

- (a) statele membre ale Uniunii Europene;
- (b) statele AELS care sunt părți la Acordul privind SEE, în conformitate cu dispozițiile acordului menționat (Islanda, Liechtenstein, Norvegia);
- (c) țările candidate care beneficiază de o strategie de preaderare, în conformitate cu principiile generale și cu termenii și condițiile generale stabilite prin acordurile-cadru încheiate cu aceste țări cu privire la participarea la programele Uniunii Europene (Turcia și Croația);
- (d) Elveția;
- (e) țările terțe care au semnat acorduri relevante în domeniul tineretului cu Uniunea Europeană.

Cu toate acestea, anumite acțiuni ale programului se adresează unei game mai limitate de țări. Eligibilitatea țărilor este, prin urmare, definită în Ghidul programului în mod specific pentru fiecare acțiune/subacțiune.

V. Criterii de atribuire

(i) Subacțiunile 1.1, 1.2, 3.1, 4.3 și acțiunea 2:

- relevanța pentru obiectivele și prioritățile programului (30 %);
- calitatea proiectului și a metodelor propuse (50 %);
- profilul participanților și al promotorilor (20 %).

(ii) Subacțiunea 1.3

- relevanța pentru obiectivele și prioritățile programului (30 %);
- calitatea conceptului tematic (20 %);
- calitatea proiectului și a metodelor propuse (30 %);
- profilul și numărul participanților și al promotorilor (20 %).

(iii) Subacțiunea 5.1:

- relevanța pentru obiectivele și prioritățile programului (20 %);
- relevanța pentru obiectivele politicii UE privind tineretul (20 %);
- calitatea proiectului și a metodelor propuse (40 %);
- profilul și numărul participanților și al promotorilor (20 %).

VI. Buget și durată

Programul are un buget general de 885 de milioane EUR pentru perioada 2007-2013. Bugetul anual este condiționat de decizia autorităților bugetare.

Buget prevăzut în 2013 pentru următoarele acțiuni și subacțiuni

Subacțiunea 1.1	Schimburi de tineri	39 691 270
Subacțiunea 1.2	Inițiative ale tinerilor	14 794 500
Subacțiunea 1.3	Proiecte ale tineretului pentru democrație	9 151 000
Acțiunea 2	Serviciul european de voluntariat	70 156 580
Subacțiunea 3.1	Cooperarea cu țările învecinate cu Uniunea Europeană	14 082 560
Subacțiunea 4.3	Formarea și relaționarea celor implicați în activitățile pentru tineret și în organizațiile de tineret	21 749 750
Subacțiunea 5.1	Întâlniri între tineri și persoanele responsabile cu politica în domeniul tineretului	9 539 340

VII. Termene-limită pentru depunerea cererilor

Cererea trebuie depusă în termenul-limită corespunzător datei de începere a proiectului. Pentru proiectele depuse la agențiile naționale există trei termene-limită pe an:

Proiecte care încep între	Termen-limită pentru depunerea cererilor
1 mai și 31 octombrie	1 februarie
1 august și 31 ianuarie	1 mai
1 ianuarie și 30 iunie	1 octombrie

Pentru proiectele depuse la agenția executivă există trei termene-limită pe an pentru depunerea cererilor:

Proiecte care încep între	Termen-limită pentru depunerea cererilor
1 august și 31 decembrie	1 februarie
1 decembrie și 30 aprilie	3 iunie
1 martie și 31 iulie	3 septembrie

VIII. Informații suplimentare

Se pot obține informații suplimentare din Ghidul programului „Tineretul în acțiune” disponibil pe următoarele site-uri internet:

<http://ec.europa.eu/youth>

http://eacea.ec.europa.eu/youth/index_en.htm

PROCEDURI REFERITOARE LA PUNEREA ÎN APLICARE A POLITICII ÎN
DOMENIUL CONCURENȚEI

COMISIA EUROPEANĂ

Notificare prealabilă a unei concentrări

(Cazul COMP/M.6788 – Goldman Sachs/TPG/Barclays/Kew Green)

Caz care poate face obiectul procedurii simplificate

(Text cu relevanță pentru SEE)

(2012/C 398/07)

1. La data de 13 decembrie 2012, Comisia a primit, în temeiul articolului 4 din Regulamentul (CE) nr. 139/2004 al Consiliului ⁽¹⁾, o notificare a unei concentrări propuse prin care întreprinderile Goldman Sachs Group, Inc. („Goldman Sachs”, SUA), TPG Lundy Co L.P. („TPG”, Insulele Cayman), controlată în ultimă instanță de grupul de fonduri TPG („Fondurile TPG”, SUA) și de Barclays plc („Barclays”, Regatul Unit) dobândesc, în sensul articolului 3 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul privind concentrările economice, controlul în comun asupra Kew Green Holdings Limited („Kew Green”, Regatul Unit) prin achiziționare de acțiuni.

2. Activitățile economice ale întreprinderilor respective sunt:

- în cazul Goldman Sachs: firmă internațională de investiții care prestează o gamă largă de servicii la nivel mondial, pentru o clientelă diversă;
- în cazul TPG: firmă internațională de investiții care prestează o gamă largă de servicii la nivel mondial, pentru o clientelă diversă;
- în cazul Fondurilor TPG: portofoliu de fonduri care reunește și gestionează împreună diversele fonduri controlate de TPG;
- în cazul Barclays: prestator major de servicii financiare internaționale implicat în toate sectoarele bancare;
- în cazul Kew Green: întreprinderea deține și operează hoteluri în Regatul Unit.

3. În urma unei examinări prealabile, Comisia constată că tranzacția notificată ar putea intra sub incidența Regulamentului (CE) privind concentrările economice. Cu toate acestea, nu se ia o decizie finală în această privință. În conformitate cu Comunicarea Comisiei privind o procedură simplificată de tratare a anumitor concentrări în temeiul Regulamentului (CE) privind concentrările economice ⁽²⁾, trebuie precizat că acest caz poate fi tratat conform procedurii prevăzute în Comunicare.

4. Comisia invită părțile terțe interesate să îi prezinte eventualele observații cu privire la operațiunea propusă.

Observațiile trebuie primite de către Comisie în termen de cel mult 10 zile de la data publicării prezentei. Observațiile pot fi trimise Comisiei prin fax (+32 22964301), prin e-mail la adresa COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu sau prin poștă, cu numărul de referință COMP/M.6788 – Goldman Sachs/TPG/Barclays/Kew Green, la următoarea adresă:

European Commission
Directorate-General for Competition
Merger Registry
J-70
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

⁽¹⁾ JO L 24, 29.1.2004, p. 1 [„Regulamentul (CE) privind concentrările economice”].

⁽²⁾ JO C 56, 5.3.2005, p. 32 [„Comunicarea privind o procedură simplificată”].

Notificare prealabilă a unei concentrări
(Cazul COMP/M.6777 – Yazaki Europe/S-Y Systems Technologies Europe)
Caz care poate face obiectul procedurii simplificate
(Text cu relevanță pentru SEE)
(2012/C 398/08)

1. La data de 14 decembrie 2012, Comisia a primit, în temeiul articolului 4 din Regulamentul (CE) nr. 139/2004 al Consiliului ⁽¹⁾, o notificare a unei concentrări propuse prin care întreprinderea Yazaki Europe Limited („YEL”, Regatul Unit), aparținând întreprinderii Yazaki Corporation („YC”, Japonia), dobândește, în sensul articolului 3 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul privind concentrările economice, controlul unic asupra întreprinderii S-Y Systems Technology Europe GmbH („S-YST”, Germania), prin achiziționare de acțiuni. Întreprinderea S-YST este în prezent controlată în comun de către întreprinderile YC și Continental Automotive GmbH.
2. Întreprinderile în cauză, YEL și S-YST, își desfășoară activitatea în domeniul dezvoltării și vânzării de sisteme electrice de distribuție pentru autovehicule (cablaje electrice).
3. În urma unei examinări prealabile, Comisia constată că tranzacția notificată ar putea intra sub incidența Regulamentului (CE) privind concentrările economice. Cu toate acestea, nu se ia o decizie finală în această privință. În conformitate cu Comunicarea Comisiei privind o procedură simplificată de tratare a anumitor concentrări în temeiul Regulamentului (CE) privind concentrările economice ⁽²⁾, trebuie precizat că acest caz poate fi tratat conform procedurii prevăzute în Comunicare.
4. Comisia invită părțile terțe interesate să îi prezinte eventualele observații cu privire la operațiunea propusă.

Observațiile trebuie primite de către Comisie în termen de cel mult 10 zile de la data publicării prezentei. Observațiile pot fi trimise Comisiei prin fax (+32 22964301), prin e-mail la adresa COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu sau prin poștă, cu numărul de referință COMP/M.6777 – Yazaki Europe/S-Y Systems Technologies Europe, la următoarea adresă:

European Commission
Directorate-General for Competition
Merger Registry
J-70
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

⁽¹⁾ JO L 24, 29.1.2004, p. 1 [„Regulamentul (CE) privind concentrările economice”].

⁽²⁾ JO C 56, 5.3.2005, p. 32 („Comunicarea privind o procedură simplificată”).

Prețul abonamentelor în 2012
(fără TVA, inclusiv cheltuieli de transport pentru expediere simplă)

Jurnalul Oficial al UE, seriile L + C, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	1 200 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seriile L + C, versiunea tipărită + DVD, ediție anuală	22 de limbi oficiale ale UE	1 310 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seria L, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	840 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seriile L + C, DVD, ediție lunară (cumulat)	22 de limbi oficiale ale UE	100 EUR pe an
Supliment la Jurnalul Oficial (seria S – Anunțuri de achiziții publice), DVD, ediție săptămânală	Multilingv: 23 de limbi oficiale ale UE	200 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seria C – Anunțuri de concurs	Limbă (limbi) în funcție de concurs	50 EUR pe an

Abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, care apare în limbile oficiale ale Uniunii Europene, este disponibil în 22 de versiuni lingvistice. Jurnalul Oficial cuprinde seriile L (Legislație) și C (Comunicări și informări).

Pentru fiecare versiune lingvistică se încheie un abonament separat.

În conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 920/2005 al Consiliului, publicat în Jurnalul Oficial L 156 din 18 iunie 2005, care prevede că, temporar, instituțiile Uniunii Europene nu au obligația de a redacta toate actele în irlandeză și nici de a le publica în această limbă, Jurnalele Oficiale publicate în limba irlandeză se comercializează separat.

Abonamentul la Suplimentul Jurnalului Oficial (seria S – Anunțuri de achiziții publice) cuprinde toate cele 23 de versiuni lingvistice oficiale într-un singur DVD multilingv.

La cerere, abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* conferă dreptul de a primi diverse anexe ale Jurnalului Oficial. Abonaților li se semnalează apariția anexelor printr-un aviz către cititori inclus în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Distribuire și abonamente

Abonamente la diverse periodice destinate vânzării, precum abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, pot fi contractate prin agențiile noastre de vânzări.

Lista agențiilor de vânzări este disponibilă la adresa:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_ro.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) oferă acces direct și gratuit la dreptul Uniunii Europene. Acest site permite consultarea *Jurnalului Oficial al Uniunii Europene*, inclusiv a tratatelor, a legislației, a jurisprudenței și a actelor pregătitoare ale legislației.

Pentru mai multe informații despre Uniunea Europeană, consultați: <http://europa.eu>

